Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

NẠN LỤT MIỀN TÂY CÓ THỂ KHỦNG KHIẾP HƠN NĂM 1961

SAU NGÀY 1-10-1966 THANH NIÊN TRỐN QUÂN ĐỊCH SẼ LÀM LAO CÔNG

Năm thứ tư • Bộ mới Số 18 • 3 đồng

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG CHỦ-BÚT: QUỐC-ẤN TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỀN
TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.505 — 25.505 — HỘP THƯ: 219

ĐỨC Giáohoàng ĐỒNG Ý VỚI QUANG ĐIỂM BỈ QUAN VỀ V.N. của Ô. THANT

VATICAN (AP).— Hôm thứ Tư, Đức Giáo Hoàng Phao lô VI đồng ý với quan điểm bi quan về chiến tranh VN của tổng thư ký LHQ U Thant.

Đức Giáo Hoàng đã cho biết như trên trong cuộc bệ kiến hàng tuần của tân đô.

Hôm thứ hai, ngài đã hữu ý gọi các nhà lãnh đạo có trách nhiệm hãy chấm dứt ngay cuộc chiến tranh Việt Nam.

Về quan điểm bi quan về chiến tranh Việt Nam của U Thant trình bày trong bản phúc trình thường niên ngày 18-9, Giáo Hoàng cho biết: « Trong những ngày sắp tới người với quyền hành và uy tín tôi cao đã nói về vấn đề này với những lượt điện nghiêm trọng không kém gì tôi.

Đây là lời bình luận đầu tiên của Giáo Hoàng về thông điệp luân lưu của Ngài kể từ khi thông điệp này được công bố.

Phân công lại Bắc Kinh điện Cầm Linh tỏ cáo

TR. CÔNG VÀ MỸ ĐÃ THỎA THUẬN NGẦM VỚI NHAU VỀ VIỆT-NAM

HỘI ĐÀM GIỮA TC VÀ MỸ TẠI VARSOVIE LÀ ĐỂ TRÁNH 1 CUỘC CHIẾN TRANH CÔNG KHAI

● HÀ NỘI VẪN ĐÒI MỸ RÚT QUÂN TRƯỚC KHI THƯƠNG THUYẾT.

MẠC TƯ KHOA (AP).— Chính phủ Nga sô, hôm thứ tư đã công bố các lời tỉ cáo cho rằng Trung Cộng và Hoa Kỳ đã thỏa thuận ngầm với nhau Việt Nam.

Tờ báo của Chính phủ Nga sô «Izvestia» đăng tải lại các bài báo ngoại quốc cho biết là Bắc Kinh và Hoa Thịnh Đốn đã chấp thuận tránh một cuộc đụng độ quân sự. Vẫn đề này, Điện Cầm Linh đã «phân công» lại Bắc Kinh, vì Trung Cộng thường cho rằng Nga sô và Hoa Kỳ đã thỏa thuận với nhau về chiến cuộc VN.

Tờ « Izvestia » lần đầu tiên đăng tải lá ngoại trưởng Trung Cộng Trần Nghị đã tuyên bố rằng không cần thiết phải bài bỏ các cuộc hội đàm với Hoa Kỳ về vấn đề Việt Nam.

Sự đăng tải này khiến cho ta cảm tưởng là các nhà lãnh đạo Trung Cộng chưa hề bao giờ bác bỏ các quan niệm tiếp xúc trên.

Bài báo của tờ « Izvestia » là giai đoạn mới nhất trong một loạt tấn công của điện Cầm Linh nhằm vào Bắc kinh và cho thấy mối giao hảo càng ngày càng căng thẳng hơn giữa hai cường quốc Cộng sản.

Trước hết tờ « Izvestia » thích đăng bản tin của thông tấn xã Kyodo (Nhật Bản), cho biết Trần Nghị đã

XEM TIẾP A TRANG 4

Hình ảnh nạn lụt ở Miền Tây

HÌNH TRÊN: Trang Tướng Nguyễn hữu Cầu hướng dẫn phái đoàn đi quan sát Châu Đốc bằng xe díp

HÌNH DƯỚI: Quang cảnh lụt lụt thành phố Châu Đốc, chụp từ trên phi cơ (SAX)

PHIÊN HỌP QUAN TRỌNG TẠI CHÙA ẤN QUANG

Thông-cáo của T.T. TRÍ-QUANG

● 24-9, HỘI ĐỒNG V. H. Đ. NHÓM HỌP

SAIGON.— Một phiên họp gồm các Thượng Tọa và Đại đức của hai Viện Tăng-thống và Hóa-Đạo đã được Hòa-thượng Thích-Tịnh-Khiết, Tăng thống GHPGVNTN triệu tập vào lúc 15 giờ ngày 22-9 tại chùa Ấn-Quang để họp bàn về nhiều vấn đề liên quan đến hoạt động của Giáo hội hiện nay.

Buổi họp do Đức Tăng Thống chủ tọa và đã kéo dài trên 3 tiếng đồng hồ. Tuy nhiên, người ta không được biết cuộc họp này đã thảo luận chi tiết về những vấn đề gì, nhưng trước khi kết thúc cuộc họp, toàn thể các Thượng tọa và Đại đức tham dự phiên nhóm đều thông qua 1 bản thông cáo dưới đây do Thượng tọa Thích Trí Quang ký tên:

Hôm nay, ngày 22-9-66 lúc 15g, tại chùa Ấn Quang, Đức Tăng

XEM TIẾP D TRANG 4

Ám sát táo bạo TẠI BẾN BỜ BÌNH QUỚI

GIA ĐỊNH.— Khoảng 9 giờ đêm 21,9, thầy Lê-văn-Danh trưởng toán tình báo Chi Khu Gia Định đang đi đến ngồi ba bốn đồ Bình Quới Thủ Đức thình lình có kẻ lạ mặt nấp trong bóng tối bắn vào người thầy Danh 2 phát súng: một viên trúng chơn còn 1 viên bay lạc. Nạn nhơn bị thương nhưng có lết vào lề đường bắn trả lại, nhưng kẻ lạ mặt đã tẩu thoát.

Giao tranh ÁC LIỆT gần vùng phi quân sự

SAIGON.— Thủy quân lục chiến Hoa Kỳ hôm qua đã đụng độ dữ dội với một đại đội binh sĩ chính quí Bắc Việt ở gần vùng phi quân sự về phía Nam, cách Đông Hà 16 cây số về phía Tây Bắc. Kết quả có 51 tên địch bị bắn hạ tại trận.

Nguồn tin quân sự Mỹ hôm nay cho biết thêm rằng trận đụng độ bắt đầu vào lúc 8 giờ sáng. Khi một đại đội Thủy quân Lục chiến hành quân tảo thanh trong vùng nói trên bị không một đại đội binh sĩ chính quí Bắc Việt tấn công mạnh mẽ bằng các vũ khí nhẹ và súng chống chiến xa.

Chỉ trong một buổi sáng, binh sĩ Mỹ đã mở bốn cuộc công hàm nhằm các toán địch núp tại các hầm hố

XEM TIẾP B TRANG 4

CHIẾN TRƯỜNG SẼ GỌI NHẬP NGŨ THANH NIÊN TỪ 20 đến 33 tuổi?

✱ Vấn đề quân dịch của cán bộ xây dựng nông thôn.

● QUỐC HỘI LẬP HIẾN VÀ LẬP PHÁP KHÔNG CHỈ KHÁC NHAU DANH TỪ MÀ CÁCH BIỆT CẢ NHIỆM VỤ.

của HẢI-BẰNG

SAIGON.— Nhân buổi tiếp tân khoản đãi Hội Đồng Dân Quân vào đêm 22-9-66 tại số 5 bến Bạch Đằng, Trung Tướng Nguyễn Hữu Có phó Chủ Tịch Ủy Ban H.P.T.U, Tổng Ủy Viên Chiến Tranh Xây Dựng Kiến Ủy Viên Quốc Phòng cho chúng tôi biết:

Sáng 23-9, Trung Tướng triệu tập một buổi họp đặc biệt để bàn thảo việc sửa đổi một vài điểm khá quan trọng trong vấn đề thi hành lịnh động viên.

Thanh niên trốn Q.D sẽ làm lao công chiến trường

Trung Tướng Có cho biết: từ nay cho đến cuối tháng, chánh phủ sẽ khoan hồng cho các thanh niên trốn quân tịch, nghĩa là trong các cuộc hành quân Cảnh Sát gặp gỡ bắt được các thanh niên trốn quân dịch sẽ đưa họ đi thụ huấn ở các Trung Tâm Huấn Luyện.

Nhưng kể từ ngày 1.10.66 trở đi Chánh Phủ sẽ áp dụng 3 hình phạt đối với thanh niên trốn quân dịch dào ngũ v.v.

1.— Lao công chiến trường đành cho những người được xem là có lỗi nhiều đối với những luật lệ của Chánh phủ đã ban ra từ trước.

2.— Lao công công trường nhẹ làm cầu kỳ đường sá.

3.— Lao công xây dựng đồn nhà, làm các công tác lặt vặt khác.

Trong địp này, Trung Tướng Nguyễn Hữu Có còn cho biết thêm là, kể từ 1-11 đó cho phép biệt đã số 1 đường Duy Tân . . . . . 5.000 đ.

— Ô. Võ văn Thêm, nhà thầu Võ Văn Vân 5.000 đ.

— Ô. Dược khoa Bác sĩ Nguyễn Chí Nhiều Giám Đốc Chủ nhơn viện bào chế Nguyễn Chi 5.000 đ.

— Ô. Nguyễn hoàng Hoanh, Cholon. . . 5.000 đ.

Tổng cộng: 41.570 đ.

XEM TIẾP H TRANG 4

SỔ VÀNG CỨU TRỢ NẠN LỤT MIỀN TÂY của BÌNH-MINH

Nạn lụt đang tàn phá miền Tây Nam Việt. Chỉ mới vài hôm mà hơn ngàn căn nhà bị nước cuốn, mùa lúa bị tiêu diệt 100 phần trăm, hằng chục ngàn đồng bào ta trong ba tỉnh, An giang, Châu đốc, Kiến phong làm vào cảnh màn trời chiếu đất.

Tuy đã số nhân dân chúng ta công đang ở vào tình trạng cũi quế gạo châu, số người thừa ăn dư mặc ở thời buổi nầy không được bao nhiêu, nhưng đồng bào nạn nhân lụt miền Tây nhứt định phải đau khổ hơn chúng nhiều. Chúng ta phải có bổn phận trợ giúp để cứu nguy đồng bào trong muôn một.

Thay mặt đồng bào nạn nhân, BÌNH MINH trân trọng cảm ơn quí vị hảo tâm đã xót tình đồng bào sẵn sẵng tham gia cứu trợ.

SỔ VÀNG CỨU LỤT MIỀN TÂY XIN GHI HÔM NAY

— Ngày 22-9-66. . . . . 21.570 đ.

— Ô. Trần Sĩ Nghị, Thân khoản, số 1 đường Duy Tân . . . . . 5.000 đ.

— Ô. Võ văn Thêm, nhà thầu Võ Văn Vân 5.000 đ.

— Ô. Dược khoa Bác sĩ Nguyễn Chí Nhiều Giám Đốc Chủ nhơn viện bào chế Nguyễn Chi 5.000 đ.

— Ô. Nguyễn hoàng Hoanh, Cholon. . . 5.000 đ.

Tổng cộng: 41.570 đ.

XEM TIẾP H TRANG 4

NẠN LỤT MIỀN TÂY CÓ THỂ KHỦNG KHIẾP HƠN NĂM 1961

MỰC NƯỚC Ở TÂN-CHÂU, CHÂU-ĐỐC, Kiến-phong đã đến cao độ báo nguy

● SẼ CẤM XE CỘ LƯU THÔNG TRÊN CON ĐƯỜNG LONG XUYÊN — CHÂU ĐỐC

● KIẾN TƯỜNG SẼ BỊ LỤT VÀO THƯỢNG TUẦN THÁNG 10-66

SAIGON.—Nguồn tin từ Châu Đốc điện ở cho biết, tính đến 15 giờ 30 chiều 22-9, mực nước sông Cửu Long đã lên tới 4,72 thước. Như vậy, mực nước cũ đã cách cao độ năm 1961 là 0,24 thước. Còn cao độ mực nước đáng lên mỗi ngày một cao, thì sự lụt này có thể sẽ khủng khiếp hơn sự lụt 1961 rất nhiều.

Nguồn tin trên còn cho biết thêm trong phiên họp sáng 22-9 tại Tòa hành chánh Châu Đốc, cơ quan của Phái Đặc ủy Tỵ nạn công sản ở Châu Đốc đã tặng cho đồng bào nạn lụt 200.000đ. để mua xuồng làm phương tiện di chuyển.

Trên 45.000 học sinh tại các trường trung học ở tỉnh lỵ Châu Đốc hôm nay đã phải nghỉ học, vì lũt đe dọa. Trước đây học sinh ở các quận ly An Phú, Tân Châu và Châu Phú cũng đã phải nghỉ học.

Ngoài ra 3-4 đường phố trong tỉnh đã bị ngập nước. Do đó, vấn đề di chuyển gặp nhiều trở ngại. Chỉ còn một số rất ít xe cộ lưu thông trên các đường bị ngập lụt, và chánh quyền địa phương đang áp tính cấm xe cộ lưu thông trên con đường liên tỉnh Long Xuyên — Châu Đốc, để dàm bảo sinh mạng và tài sản của đồng bào.

Những biện pháp cứu cấp, cứu trợ đồng bào nạn lụt hiện đang được Ủy ban Cứu trợ nạn lụt tỉnh xúc tiến mạnh.

Mực nước tại Tân Châu Châu Đốc và Kiến Phong

SAIGON.— Nha Thủy Văn vừa ra thông cáo cho biết hiện nay tại các vùng Tân Châu, Châu Đốc, Kiến Phong mực nước đã đang lên cao độ báo nguy.

(Xem tiếp trang 4)

THÔNG CÁO CỦA TRƯỜNG MẠC ĐÌNH CHI VỀ VỤ NỮ SINH LÊ t. HUỆ TỰ TỬ

SAIGON.— Trong một số báo trước, « Bình Minh » có loan tin vụ Lê thị Huệ, nữ sinh đệ tam B1 của Trường Trung Học Mạc đình Chi Phú Lâm, tự tử được đưa vào bệnh viện Chợ Rẫy.

Nay, Ông Võ đức Thịnh, Hiệu Trưởng Trường Trung Học Mạc đình Chi, ra thông cáo như sau:

Em Lê Thị Huệ học sinh lớp Đệ Tam B1 Trường Trung Học Mạc đình Chi niên khóa 1965-1966 được trung bình toàn niên 09,41

XEM TIẾP H TRANG 4

Những vấn đề sống chết của dân nông thôn

PHẢI CÁCH MẠNG «NHÂN SỰ» TRONG GUỒNG MÁY CHÁNH QUYỀN

Để gội rửa những bộ óc THỐI NÁT CỦA CÁN BỘ

♦ bài của THÁI DƯƠNG

BÀI XV.— Chính vì sự bịp bợm của các cấp thừa hành trong việc thực thi dân chủ ở nông thôn mà chúng tôi đã đề cập trong số báo hôm qua, đã gây cho tình trạng ở nông thôn như ngày nay.

Cho nên, nếu muốn đặp tan cường bào ác bá để cho công cuộc xây dựng nông thôn có kết quả tốt đẹp, Chánh Quyền phải tiến tới để trao quyền cho dân chúng tự do chọn lựa những người đại diện cho họ ở cấp xã.

Vì chính các nhà lãnh đạo Quốc Tế trước tới nay, vì không quen sống «ăn bữa sáng chạy lo bữa chiều» vì hoàn cảnh gia đình, đồng bào cũng tiếp tục cuộc sống ở thông đã chiếm lặng không chịu mở sự nghĩ ngờ thế nơ thế kia và lãnh đó mọi tai vạ của cả đôi bên.

_Vì phía chánh quyền đa số các bộ địa phương, hễ có người dân nào không sống trong vòng rên hiểm sốt của họ, thì nhứt định bị họ nghi ngờ. Rồi từ sự nghi ngờ đó đưa đến cho đàn tai vạ chẳng mấy xa.

Và như vậy chúng tôi các cấp cán bộ trực tiếp với dân thiếu khả năng sáng sáng lắt lọc. không thể phân tách được giữa bạn và thù. Giữa cũng đã nhìn nhận đa số đồng bào ở nông thôn không theo C.S thì không có lý do gì chấp nhận sự giải thích biện hộ của các cấp thừa hành trong những hành vi «bịp dân».

Nếu không có cách mạng nhân sự.

Từ trước tới nay, vì không quen sống «ăn bữa sáng chạy lo bữa chiều» vì hoàn cảnh gia đình, đồng bào có tiếp tục cuộc sống ở thông đã chiếm lặng không chịu mở sự nghi ngờ thế nơ thế kia và lãnh đó mọi tai vạ của cả đôi bên.

_Vì phía chánh quyền đa số các bộ địa phương, hễ có người dân nào không sống trong vòng rên hiểm sốt của họ, thì nhứt định bị họ nghi ngờ. Rồi từ sự nghi ngờ đó đưa đến cho đàn tai vạ chẳng mấy xa.

Và như vậy chúng tôi các cấp cán bộ trực tiếp với dân thiếu khả năng sáng sáng lắt lọc. không thể phân tách được giữa bạn và thù.

XEM TIẾP K TRANG 4

Xem trang 3:

ĐÊM NGẮN TÌNH DÀI

của SĨ-TRUNG

Hội Đồng cộng đồng Công Quản quyết định

Cho 400 nhơn viên Ô-TÔ-BUÝT NGHỈ VIỆC nhưng trả đủ thâm niên...

● Xe buýt chỉ còn chạy 4 đường, Cảnh sát lãnh 2 đường và 5 đường cho đầu thầu

SAIGON.— Hội đồng Cộng đồng Quản trị xe Buýt, trong phiên họp sáng nay tại Tòa Đô chính, đã quyết định sẽ cho nghỉ hết một số nhân viên (không đủ sức lượng 400 người (trong tổng số nhân viên độ 1200 người) với điều kiện sẽ trả đầy đủ khi phân thâm niên.

Một tiêu ban sẽ được thành lập để nghiên cứu thể thức trả tiền thâm niên số nhân viên sắp phải nghỉ việc cùng cứu xét những người nào đủ phải cho nghỉ.

Xe buýt sẽ chỉ chạy trên bốn đường

Từ ngày 1-10 đến 31-10 số xe buýt chạy trong đô thành và Gia định sẽ rút lại còn bốn đường là

XEM TIẾP H TRANG 4

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

ĐÃ NÓI CÌ VỚI DÂN THÌ PHẢI GIỮ LỜI

● Bài của QUỐC-ẤN

Trong dịp tiếp xúc với các dân biểu Quốc Hội vùng 3 chiến thuật hôi ý chiều 20-9 tại Biên Hòa, Thiếu tướng Kỳ Chủ tịch UBHPTU đã tuyên bố rằng ông hi vọng các vị dân biểu QHLH không phải chỉ là đại diện cho dân chúng trong giai đoạn thành lập bản Hiến Pháp mà thôi, vì thành phần dân biểu hiện tại đã đắc cử qua một cuộc bầu cử hoàn toàn công bằng và trong sạch. (Bản tin TV trên các báo ra ngày 22-9-66).

Tại Đàlạt, sáng thứ Tư 21-9, trong cuộc họp báo, Thiếu tướng Vinh Lộc cũng đã tuyên bố: « Quốc Hội Lập Hiến hay Quốc Hội Lập Pháp chỉ là một danh từ không thành vấn đề quan trọng là người dân biểu biết phục vụ đúng sự mong muốn của nhân dân, mang lợi ích cho đất nước.

Trong cuộc tiếp tân các Ký giả Á Phi đến theo dõi cuộc bầu cử tại VN, vừa rồi, Trung tướng Thiệu, Chủ tịch U.B L.Đ.Q.G đã nhấn mạnh, «Trên cương vị chánh phủ, chúng tôi đã nói gì với dân chúng thì chúng tôi phải giữ lời, do đó, Quốc Hội Lập Hiến chỉ có quyền hoàn thành bản Hiến Pháp cho VNQH chứ không thể trở thành Quốc Hội Lập Pháp... Miền Nam phải có một Quốc Hội mạnh để tránh nạn độc tài». (Các báo ngày 17-9-66).

Là kẻ già, quoái những bản-phận nghề nghiệp hàng ngày đã với bạn đọc và dân tộc, chúng tôi, đâu muốn đâu không, gián tiếp hay trực tiếp, vẫn phải đâm trách nhiệm vụ « chứng nhận thiết đại» bằng giấy trắng mực đen hẳn hòi. Chúng tôi hoàn toàn tin rằng không hề có việc « trăng xuôi, kàn ngược » trong các lời tuyên bố của các cấp chánh quyền hiện thời.

Sống trong nhân dân, chung đụng thật sự với nhân dân hàng ngày chúng tôi hiểu rõ nguyện vọng nhân dân lắm.

(XEM TIẾP TRANG 4)

17 nhà nhập cảng BỊ TÍCH THU HÀNG HÓA

SAIGON.— Bộ Tài Chánh hôm 22.9 ra thông cáo cho biết: Hàng hóa của 17 nhà nhập cảng tiền trả tại Kho « Zéro » quá 30 ngày, đã bị tịch thu theo Sắc luật số 10.SLU ngày 28-7-1966 và Thông Cáo của Bộ Tài Chánh ngày 13-9-1966.

Trường hợp nhân lại trong một thông cáo mới đây, Tổng Bộ Kinh Tế Tài Chánh đã loan báo quyết định bắt đầu áp dụng sắc luật số 10.SLU về việc tịch thu các hàng hoá không chịu lấy ra khỏi kho Thương Cảng trong hạn định.

CHUYỆN MỖI NGÀY

MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Bộ ba... Tướng Sĩ Tượng

Nghe cái tin đôn hai ông đốc tờ Đặng Văn Sung và Phạm Quang Đức «bắt tay» nhau mần... đều lập tại Quốc Hội Lập Hiến, chiều hôm qua, một bạn đọc bình minh đã gọi điện thoại cho chúng tôi, yêu cầu viết thêm... chút đinh nữa, gọi là cho đủ chi tiết cái «mơ-nu»... đối lập nầy.

Viết rằng, phải chi mà lâu nay có được thêm ông đốc tờ Phan Huy Quát vô cái Nhà Hát lớn ấy nữa, thì khỏi « đối lập », mạnh biết mấy, vì ban ghen đương... «bộ ba» Tướng Sĩ Tượng (ấu đồng lộn với ban kịch đồng như Tướng Sĩ Tượng).

Thành tích cần «bộ ba» ấy, tuy không hoàn toàn giống nhau, nhưng tờ Bắc chí Nam đều có thể nói như thế nầy: «Đã là những con người của một tình thế... Xác nhân, nhân cũng có... mặt, đâu phải khóc suốt mười giờ Tôn hoặc... (Tôn soạn sẵn khóc đuổi khóc đuổi nữa).

Tuy nhiên, cũng theo bạn đọc ấy, ông Lang Hết «xác mẫy» mà... vô được Quốc Hội. Nửa ghế cón kiếm bỏng ra, vì vậy mà ông Lang Hết chỉ chuyên môn đi lâm... quan tất... nối tiếp tờ Chánh Phủ nầy sang Chánh Phủ khác.

Đây giờ, thiếu một cái hai cũng... hơi buồn rồi đấy.

Nghe cái «tô lu phân» nói sao thì viết vậy. Lời bàn xin nhường lại cho bà tánh thiên hạ ở các Quốc Gia «lắm chuyện» nầy.

Thuốc thần hiệu... trốn lính

Anh Mai Sơn Võ Văn Quan, cựu Chủ nhiệm nhật báo Phương Nam, đến Tòa soạn bình minh góp vui bà con mình mấy câu chuyện hài cón vận động... bầu cử Quốc Hội Lập Hiến.

Chuyện tuy hơi cũ, nhưng cũng bằng lấy gì làm mới thời giang tính đâu.

(XEM TIẾP TRANG 4)

PHỤC-VỤ BẠN ĐỌC

Y-HỌC

● Trả lời ông Trần văn Luận đọc giả Bạc Liêu.

1) Cao lth65 nặng 60 kí là như thế không có gì gọi là mập. Nếu bụng lớn, ông nên cữ uống nhiều nước vào giữa bữa ăn, nhứt là la-ve nước đá. Thường xuyên tập thể dục bắp thịt bụng.

2) Hiện tượng chảy máu hậu môn sau mỗi lần đi tiêu, có thể chữa như sau :

— OPOVEINOGENE : Sáng bụng đói uống 1 muỗng cà phê pha với đường.

— CIRCANNETTEN : Uống mỗi lần 2 viên, mỗi ngày 2 lần.

— POMMADE MIDY : Thoa xức vào hậu môn sau mỗi lần đi tiêu xong.

★

● Lặng Beng

Nhiều bạn gái chúng ta cho rằng Lặng beng là do gan nhiệt mà ra, thật là lầm lận. Lặng beng chỉ là một chứng bệnh ngoài da

Ta có thể dùng Ascabiol (mua ở nhà Thuốc Tây), mỗi ngày rửa chỗ đã có Lặng beng hai lần rồi thoa thuốc lên. Nhớ lắc mạnh chai thuốc trước khi dùng. Chắc chị em có hơi thắc mắc Ascabiol là thứ thuốc dùng để trị ghẻ, thật ra ta có thể dùng nó để trị lặng beng được. Tuy nhiên muốn trị lặng beng phải thật kiên nhẫn mới có kết quả.

★

— Ô. TRẦN-VĂN-TOÀN (Phú Nhuận) Cám ơn tâm nhiệt tình của ông đối với báo B.M. Tạm thời, trong khi chờ đợi tổ chức hệ thống bán báo dài hạn. xin ông vui lòng mua nơi các em bán báo cộ động.

— TRẦN-ANH-TÀI (Nhóm thơ 20 Gò Công) Đã nhận được thư anh gởi về, cám ơn và sẽ đăng. Đợi nghen. Mong hợp tác chặt chẽ hoài hoài.

THẾ GIỚI MẦU NHIỆM VÔ BIÊN

Tiết lộ những bí quyết bùa ngãi

● CÓ THỰC BÙA NGÃI ĐỂ GIÚP CHO «PHẬT SỐNG» KHI XƯA ĂN CƯỚP HANG TRIỆU BẠC VÀ CÁM ĐỖ ĐƯỢC HÀNG TRĂM THIẾU PHỤ VA THIẾU NỮ ??

Sưu tầm của Chiêm Tinh Gia HUỲNH-LIÊN

▲ Văn phòng 632 Phan thanh Giản Saigon

Thầy Pháp là một danh từ để chỉ chung những người chuyên thần linh học. Mỗi thầy pháp có một chuyên môn riêng, ngoài những kiến thức tổng quát ra ông thầy pháp đó có những sách riêng để học hỏi về chuyên khoa của mình, chuyên khoa ấy lại còn được bồi bổ thêm bằng những lối giảng dạy của thầy và những kinh nghiệm của chính bản thân mình nữa.

Vậy là một người học trò thầy pháp có một cuốn sách học có nhiều ghi chú. Về sau nầy, những người học trò đó lại đào tạo thêm những học trò mới thành ra chúng ta có thể quan niệm dễ dàng các sách phù thủy đó được giữ gìn và bảo vệ kỹ càng như thế nào.

Cũng như tất cả các môn học khác hiện nay khoa phù thủy chia ra làm hai phần, phần lý thuyết và phần thực hành.

Thường thường thì người học nghề phù thủy ở luôn mà thầy học như tất cả những người học về các môn khác ở Việt Nam cũ ; Người học trò đó quét tước của nhà cho thầy, làm cơm nước, hầu hạ thầy trong mọi công việc trong nhà, y học hỏi tác phong của thầy.

Sau khi đã được tín nhiệm rồi lúc đó sẽ học trò mới phép làm một vài công việc tín nhiệm như trông cây. làm thuốc. Đối khi y lại được hầu hạ thầy, trong lúc thầy khám bệnh hay cho thuốc các người đau ốm.

Dần dần tín nhiệm tăng gia thêm nữa, y được thầy cho phép tập vẽ bùa. khi nào thầy mệt mỏi hay đống khách quá, Tín nhiệm hơn một chút nữa người học trò đó được phép thay thầy khám bệnh mỗi khi thầy đau hay đi vắng. Khi nào thầy xét rằng trò của mình đã thành tài rồi thì người học trò đó được phép trở về nhà để hành nghề.

Nghề thầy Pháp không phải là một nghề tầm thường như nghề làm thuốc hay nghề thợ mộc. Trong cuộc sống bình thường của người thầy Pháp, người ta thấy có một sự cao cả nghiêm trang riêng và một học văn khá đầy đủ làm cho dân chúng phải nể vì ? Không những người thầy Pháp phải sống một cách khác hẳn cách sống của người thường nghĩa là phải khổ hạnh tu luyện và lễ bái vào những ngày nhất định nào đó trong một năm. Nhưng nhiều khi lại còn phải tự ép thân có khi nhịn đói ăn chay, rồi buộc tinh thần vào những nghi lễ tin thần nhất định.

Công việc huấn luyện tinh thần đó làm cho trí óc người học trò phù thủy minh mẫn lên và do đó y lần lần tiếp xúc được với thế với thế giới thần linh và các sức mạnh bao la của vũ trụ.

(CÒN TIẾP)

Thơ

PA ĐI

Vào khuya nghe lạnh dáng mềm
Bước cô đơn giữa trời êm độc hành
Đôi như cơn gió thoáng nhanh
Chân hoang một bước mảng lành vở đôi
Mắt xanh lệ đổ ngoài đời,
Còn đây hư ảnh xa vời, hoang sơ,
Tháng năm trong cõi xa mờ,
Tôi đi trong khoảng đại dương cô đơn

Tháng 8-66
THƯƠNG TRIỀU LAM
(N.L.T Saigon)

★

BÀN KHOÁN

Chiều đi quên nắng vỡ vàng
Gió quân ngừng nhật cảnh tàn hoa rơi
Mây trôi quên mất đường trời
Con người không biết sống đời lạm chi ?

ANH THUẦN

* Bài vở trang trong xin đề : TÂM ĐẠM địa chỉ Nhà báo BÌNH MINH

Mặt Trời Cuộc Đời

MÂY HOÀNG HÔN

Số 18 — * HÀ TỪ TÂM

— Con vẫn nghe lời mẹ đó và con không có chê Thì một điều gì hết, nhưng bây giờ thì con thật tình chưa thấy thương Thì.

Bà Giáo nhìn nàng âu yếm.

— Rồi thì cũng thương con ạ. Trời sanh con người ra như vậy đó, thông thả rồi thương nhau, mà thấy Thì cũng không có gì đáng chê trách chẳng qua số con người ! Và lại con cũng đừng nên cái lời ba con rằn rắn nhà của không ích lợi gì hết.

Thúy cúi xuống. Thôi như thế là cuộc đời nàng kể như xong, đừng thể than, ngày mai mình cũng đi lấy chồng, lấy người mình không thương, gọi người dân đông xa lạ ấy bằng mình. Từng đêm nằm trong vòng tay người ấy. Thúy rùng mình run rẩy. Nỗi niềm nhớ thương Sơn bùng bùng trong tâm hồn.

— Con nghĩ gì đó Thúy ?

— Dạ con không có nghĩ gì đâu.

— À thằng Sơn bây giờ làm ở chỗ nào Thúy, cái thằng thật là lang bang. sao mẹ sợ những đứa như vậy quá Thúy, rồi suốt đời làm khổ vợ khổ con chẳng được gì hết.

Thúy biết mẹ cố tình bà Sơn trước mặt mình để làm giảm cái tình yêu mà Thúy dành cho Sơn. Thúy muốn bênh vực chàng. nhưng nhìn lại mẹ đau, nàng sợ mất lòng mẹ rồi mẹ nàng sẽ buồn sẽ khó nàng không đành lòng.

— Mẹ thì cứ phải khổng khổng Thúy ?

— Dạ thưa phải !

Thúy gợt cam, lột từng múi nhỏ đưa đến cho mẹ, nàng thu vén lại những ly sứa, chén nước trên bàn ! Cố tiếng bước chân lưa thưa ngoài hành lang. nhịp chân đứng lại trước cửa phòng mẹ nàng, tiếng gõ cửa nhè nhẹ.

— Vô đi. cửa bỏng có khóa.

— Mẹ !

— Dạ thưa mẹ.

Thúy sững sờ trước sự hiện diện của người con trai vừa quen qua sự giới thiệu của gia đình.

— Bích đó hả ? Cháu Thì vô chơi ! Ngồi đi chiếu. Thúy rót nước mời anh con.

— Dạ, cám ơn bác. hôm nay bác khỏe nhiều chưa, cháu vô phép quá, đến bữa nay mới vô thăm bác.

— Có gì đâu cháu. bác cớ đau linh xinh hoài, gà cà rồi. Vậy mà con cái nó không biết thương.

Câu nói của người mẹ làm chàng thiên ngước mắt nhìn cô con gái lớn đang lúng túng vân vê thà áo nét mặt của Thì thật dịu dàng, có một cái gì đem đi như lôi vuốt ve, làm cho Thúy ngượng ngùng—hay cũng không đến đỗi đáng ghét lắm; hay cũng biết điều đấy chứ—ý nghĩ ấy len lén vào hồn Thúy.

(CÒN TIẾP)

Tâm tình của bạn

▲ cô ÁI-TRINH trả lời

Hỏi lại lòng trước đã

TRẢ LỜI THƯ EM T.V.P (G.V.) Trước nhứt chị muốn đánh đòn em quá : « Chuyện chẳng ra gì mà em viết thư hỏi chị làm cho chị phải mất thì giờ ! Nên là em tự chọn đời em của chị giả đi... vì hiện nhượng » với chị đó phải không ? nên chị thà đưa mà trả lời cho em đây vui chưa ?

Chuyện của em như thế nầy : Cả hai em đều có lỗi cả.

Không phải lỗi tại trộm lịnh gia đình để tự lấy mà lỗi tại các em mang nặng cái mặc cảm đó quá, để rồi mỗi khi gặp những xung đột xích mích trong gia đình — vì chồng lầm sao tránh khỏi chuyện đó— thay vì cả hai em cùng tìm cách hàn gắn; tìm hiểu nhau hơn để ăn ở trọn đời thì các em lại đi «nhẫm» vào điều phạm lỗi kia mà trách cứ lẫn nhau, để sau cùng đi đến đổ vỡ.

Đến với nhau đó, nhưng xa nhau khó em à ! Bởi vì cho bao nhiêu trách nhiệm mà mỗi người đều phải gánh vác ấy. Cũng may hai chưa có con, bằng không đưa trẻ sẽ như thế nào khi các em xa nhau ?

Lần lỗi của các em cũng đáng bơn khi các em gây lại nhau thì tình xưa sống lại.

Điều đó chứng tỏ rằng các em không thể xa nhau để dàng, mà chỉ vì tự ái của mỗi em quá lớn, nên lầm lẫn đó thôi. Tuy sau một lần thử thách rồi, chị khinh thực khuyên hai em nên hàn gắn lại ; ở cuộc đời tìm được một người đàm sống với mình không phải dễ đâu em D. đã sống với em như vậy là đáng quí lắm. Bà chồng tỏ tình yêu của D đối với em là trọn vẹn, em không nên ngại ngờ mà tội nghiệp cho nàng.

Vậy điều em nghe người ta nói đó, em nên đi xét lại xem, có quả thật không ? Vì tình yêu của bọ như thế nào !

Cho chị thì chị không tin D đã yêu em như thế mà cho yêu người khác nữa.

Có thể là vì một cám tình, hay một hàm ân nào đó, D đặt tình cảm với người dân ông kia khá thân mật, nhưng như thế đâu phải là bọ yêu nhau em ?

Tình yêu và cảm tình khác nhau xa lắm chớ !

Tóm lại, chị khuyên em hãy lại lòng mình trước đâu!u quá em còn yêu D như thuở ban đầu thì nên chấp nối lại. bằng không, em cứ nói thẳng với D. chị tin là D cũng không phiền muộn chi em đâu. Bởi chẳng em cũng đã có một thời gian xa nhau rồi mà...Cám ơn trách D lợi dụng em làm một chỗ trám, thì chị khuyên em đừng nghĩ vậy, tội nghiệp D. Lá dân ông thanh niên, mình nên rộng lượng một chút chớ em.

MAI TRƯỜNG THƠ

Đám cưới tía tôi

BÍCH-NHƯ (G.L.)

Những đứa học trò gái thường hay đặt. thường thích làm con trai. Bọn tôi cũng vậy, một đám năm hay đứa xúm xít lại tọa nơi cái gốc đinh, một cái gia đình kỳ lạ, có tía mà không có mẹ nhưng vẫn đầy đủ một đám con lớt chát lít chít. Tía tôi : Tên là Tít, anh hai Tôn, anh ba Tên, anh tư Tân con tôi là thằng năm tệ.

Không biết tại sao tía tôi lại đặt tên mặt đọc con con hấp dẫn thế nữa. Vậy mà gia đình tôi đã làm lầm. Bởi nào tía con tôi cũng hòn điên mua hành ăn, cũng tía con tâm lâm. Tía con tại tôi bình đăng lắm, lo bữa nào tía có ăn nhiều quá mấy thằng con đám gọi đích danh ra chửi rủa.

— Ê. tui anh hai anh ba, tía Tít gì bữa nay hàm ăn quá hay !

Sống đại khái ngôi thờ gia đình tôi như thế đó. Nhà tôi không có đàn bà, vì thế cho nên mọi bữa, tía tôi leo tuốt lên bàn giao sự ngồi trên cũng nói với đàn con.

— Bây ơi, bây giờ tía nói thiệt với bọn bây. nhà không đàn bà hoài cũng buồn mà tía bây giờ lại thèm cưới vợ. Tụi bây hoan nghênh đã đàn gì hôn ?

— Tía cưới «dợ» hả tía ! Chời ơi chịu gấp ! Đám con vô tay reo hò tớ mở lớn chị trường lớp phải hết hồn nên ní im lặng kẻo chỉ bị phạt.

Không biết tía tôi coupe vợ đoàn mà mau quá nên cười liền «tít xuyt Tía nhảy cái đập xuống đất ra lệnh cho tụi tôi.

— Thằng hai viết thiệp thăng ba đưa nhà, thăng tư mời khách của thăng năm theo tao mấy đứa.

Tía cưới cái chị ở cuối lớp lớn «mà» tụi tôi vậy mà không đứa nào phản đối.

Bởi vì được ăn một bữa no nê ngon quá xá, anh hai tôi phê bình tía sáng.

— Ông già gan quá bây hả hả ! Rồi quay lại tía, anh cũng xin nó.

— Tía nè ! Tía cưới «dợ» rồi phải hôn, vậy thì bây giờ tới phiên tui cưới «dợ» nữa chứ.

Tía tôi cười bể bụng

— Cho tụi bây đi cưới «dợ» hết cả thằng đứng đó nữa. Tao đâu tại bây ăn rồi, bây giờ tới phiên tụi bây đãi tao ăn chớ.

Tía gì mà tham ăn thấy chời...

TƯ TƯỞNG

● Cha đẻ của vinh quang hạnh phúc là sự lâm việc.

EURIPIDE

Nói chuyện Y-HỌC

VẤN ĐỀ Y HỌC XÃ HỘI LIÊN QUAN ĐẾN HẠNH PHÚC VÀ TƯƠNG LAI NAM NỮ THANH NIÊN

II.— Hoàn cảnh xã hội đã ảnh hưởng đến vấn đề tình dục như thế nào ?

● TÂM TÍNH GIẾT PHỤ NỮ CỦA MAM GIỚI VA GIẾT ĐÀN ÔNG CỦA NỮ GIỚI LUÔN LUÔN PHẢN ÁNH MỘT SỰ BẤT LỰC VỀ SỰ THÍCH NGHI KHẢ NĂNG SINH LÝ BÌNH THƯỜNG

▲ của BS A.B.C

(TIẾP THEO)

Tính ghét của phụ nữ hoặc tính ưa của phụ nữ khuynh thường coi là thô bạo, mọi hình thức nam tính hoặc là Fo là, mọi tính cảm trừu nếu được tính bày với nhiều hy vọng : những trường hợp siêu nam tính hoặc siêu nữ tính luôn luôn phản ánh một sự bất lực về sự thích nghi với khả năng sinh lý bình thường...

I Đời sống sinh lý là « viên đá thử vàng »

Tiến sĩ Ly man Wels đã nói như thế và Kinkel cũng phát biểu trong tự « Sự ái tình như sự sự thật » Các nhà tâm năng sự lựa chọn tình dục cần gần giống chúng nào với sự gặp gỡ tự do của 2 tâm hồn cùng tết chồng nầy.

Nếu thực hiện đưới áp lực của những bản tính ấu trĩ của sót lại hoặc của những lệch lạc lạc ở tuổi dậy thì, sự lựa chọn mang thật bại ngày trong bản thân và dưới ảnh hưởng của giấc mơ lý tưởng của người phụ nữ, nó trở thành lời hứa không thể thực hiện được ». Và sự nông nổi của nó làm lực hướng của cả cuộc đời.

Bị bản năng ấu trĩ (thích được yêu hơn là vui mừng trong việc yêu người khác) thúc đẩy sự lựa chọn đó sẽ đưa đến một tình yêu bất lực với tình duy nghĩ khi tiêu cực, khi tích cực : là một sự ngây ngất về khoái lạc, nó sẽ tan rã với ánh sáng của một ảo ảnh.

Trong quá trình chung sống của lứa đôi, có một yếu tố quyết định là phẩm chất của sự lựa chọn khởi và những quan hệ tình dục nối tiếp theo đó ; một yếu tố khác là sự sáng suốt mà lứa đôi đã cùng hiến vào sự tìm hiểu và giải quyết bài toán tình dục của chính họ.

Sự nín lặng của 2 bên chỉ có tác dụng là làm đưa đến thất bại cuối cùng, không khác gì hòn lá một tai nạn trên cùng lộ.

Mọi sự giáo dục hoặc thường là sự vô giáo dục về tình dục của tuổi trẻ mang lại kết quả của nó Thêm nữa sự giải thích các sự kiện hai thường tuyến bị phức tạp hoá do tính song phương giả trị của nó.

Một Bà kia đường như là yêu quý chồng mình đó chỉ bà ta nuông chiều và cho thêm mấn sinh lý quá mức.trong thâm tâm thật ra bà muốn giữa nam tính của chồng mình bằng sự nó là thập bão. bà ta không khác bao nhiêu với các cô gái chơi bời muốn trả thù đàn ông đã đùng đi mọi cách để phá hoại tình thân và tài sản của họ.

Người ta sẽ không lầm lẫn sự lý tưởng hóa của phụ nữ, chúng tôi vừa nêu (nó bắt đầu bằng một tình toàn cảng tuích sáy ra trước tình yêu) với ánh sáng lý điệu

(Còn nữa)

SAIGON Tranh SƯƠNG

Phóng sự trào phúng của : LO-MOA

Khi già trẻ tự cho « Có quyền sung sướng » trong thế giới tự do

(TIẾP THEO)

Chúng tôi sẽ nói rõ vụ phong Mà Cô bị chồng của tình. Nhân cả bản suất chết ở phần sau.

Phần nầy, chúng tôi nói đến sinh hoạt bì mật của những cặp khét tiếng và quyện thế ngàm như cô bà Quétt. là con mẹ « ghẻ gớm » tại Saigon nầy.

Cho đến ngày nay, mới mở Sở Mách Bà gần bến Bạch Đằng đã làm «khu giải trí» cho người kiếm bắt bạc và phương điện bán rượu, bán gái, và buôn bán đồ lậu nhưng vẫn hình an vô sự luôn vì bà ta «Chưa» toàn tay tố, toàn là nhóng « ông bự » có quyền... bị bà Quyết cho « đớp » và cho đủ bì qua nhiều cuộc giao du thân mật, đó... mọi chuyện phi phép đều được «thông qua» cho chuyển đề dăng !

Bà Quétt là một người đàn bà mà từ ngày Nhật Điện chín, bà ta đã nổi tiếng trở danh ai không biết vụ lực của bà ta từ chế độ cũ, qua chế độ mới.

Tự cho mình cái quyền «Quảy» bọn dân ông như quay dế ! Mà thực sự trong cuộc đời tranh sống và tranh sướng của bà, bà đã «Quảy» được nhiều nhà «tai mắt»nhiều chân vệ uy nghi tên tuổi không ai ngờ

Đây không phải chuyện bịa mà thực ra là những chuyện đọng trói trôi những chuyện oái. Oăm. rùng rợn cho trong bóng tối mà người đâu, bà nây chỉ ngán ngẩm có mỗi phá pão Chu Tử, sự Chu tử hơn sự cọp.

Nhưng lăng bão đau phải hết những ngôi bớt ngỡ ngàng. đau phải không có những kẻ biết Tây của bà ta, cho nên khi Lơ Mos mở hoạt bài nầy, thì có nhiều người đông ý và khuyến khích nên «trình diện» người dân bà lừng danh của giới «áp phe quốc tế» tại Saigon nầy.

Được lắm !

Bà luật Sư Quétt tuy thân hình phì nộn nhưng là người dân bà đầm hình • Cho một giới nhỉnh bà hơn cùng của cái đất Saigon tranh Sướng nầy. Đối với lớp người lăm công, bà ta có giọng điệu chuối bới rất... cần đã.

— Một người đàn bà quí phái, nhưng vô giáo dục và vô liêm sỉ ! Đáng.

Một người đàn bà chủ trương biến bọn dân ông to đầu, hão người, phải chịu mọp sát chịu « hệ thống» chỉ huy của bà.

Thăng Phương Mà Cô thì... Ô-kê ! Và nhờ liếm... gót giầy bà nên được lên địa vị « Chủ nhân Ông». Mới đây nó «bắt mẻ» với nữ ca sĩ «Điểm rô» là một ơn điểm lấy một lớc 2 thăng Ngoại Kiều.

Bà Quétt và con Điểm rô là hai thực cực nhưng tâm chín cùng chung một tâm hồn đi điểm.

Nhưng «Điểm rô» đội lớp ca sĩ thuộc vào hạng điểm hạng ba nhưng hạy lắm đáng. Còn bà Quétt thuộc hạng «hạt mạng phu nhân» có những lối chơi kín đáo, và không «ba hoa».

Tuy vậy gặp phải Phương mà cô là một thầy chơi bời ngỗ ngáo, và coi đời như đồ chơi tết cả, thế nên nó thường vật lộn bà Quétt giữa bạn ngày đêm điều những trò khỉ...

Bà Quétt già khó như nhỏ bọn xin nên vẫn cần đây đã và ham... vui ! Nên bà ta gặp thằng « quỷ sống » nầy thì như... lăn gặp phao.

Nhưng một hôm nọ cặp «quỷquái» đây hành động thác loạn lại lỡ tiếng quá chói... cho nên mấy đứa ở trong quả thấy được và... cười khúckhích !

(CÒN TIẾP)

CHUYỆN...

CON MA CAI LẬY...

Số 6 — của DẠ-KHÁCH

Quận Tám trở thành một con quỷ sống khét mùa. Bọn Tây Saigon không ngứt lời khen ngợi tình thân giữa hai đồng bào nghèo khổ của quận Tám.

Người dân Cai lậy nghe có thư luận đôn rỉ tai nhau cho biết Quận Tám mấy ngày liền đang ngủ trong dinh bị ma hiện ra nhắc. Hồn phải nó sống bán thăng vách mùng để trấn tinh

— Ma nhắc Quận Tám !

— Ma nhắc Quận Tám là !

Cả một quận dân chìm trong tang tóc đau thương. Người dân đứng ở ra đường ở rủ không có tiếng cười. Trẻ nhỏ cũng biếng đùa giỡn. Chúng đàn chiều và tìm hiểu vì sao những người dân quê nghèo đói phải... dây giặc, để bị bắn giết tàn nhẫn như vậy.

Khúc cua quẹo của con đường đã đó con đường mòn ấy ngăn chặn những bước chân đi tìm cơm áo cho đời sống, tìm sự độc lập tự do cho giống nòi.

Đêm đêm, người ta nghe có tiếng khóc trên ngọn cây. Những người đi buôn, đi sớm từng hoảng chạy và thấy ma hiện ra, không khiếp quá.

Có một thiếu phụ làm gan đi ngang qua khúc đường ma quái ấy. Chị cảm nơi tay một con roi dài. Vì quá nóng rốt phải đi ra quán nước để cho ấm phần của chồng chị bị lính quận Tám bắt đem về nhốt, có mệnh hệ nào. nên chị đã vượt qua khúc đường ma chị đi qua mà nhiều người cho biết là ma quỷ thường hiện hình ra làm. Trời sa sương lạnh.

Những cây xoài đứng nghiêng ngả hai bên đường như không buồn chú ý tới thế sự. Giông gió vẫn đưa lực hành sẽ địch, và những thây người nằm lều bều hôi thối trôi trên mặt nước phẳng lặng bấy giờ.

Thiếu phụ chỉ khoác chiếc áo tơi lên đầu đi, mắt hao hao nhìn về phía trước. Chị mong cho có một người đồng hành, cùng đi cho đỡ sợ. Nhưng trên đường khuya vắng vẻ qua ! Không có một ai ngoài chị.

Tiếng cọ nghe buồn thảm là chị đi trong lòng mang nặng ưu tư bởi tâm sự rạy rức vì số phận bé dại của chồng, phải thì lo sự quảng đường ma quái trước mặt.

Đi gần tới khúc quanh, chị dừng sống lại, tự nhiên thấy rạn tóc gáy mình mấy sớn da gà. Chị nghĩ bụng... lạ quá, mình có cây gì đâu mà sợ. Lúc bấy giờ chị nhìn quanh. Phía sau đường mờ hơi sương che kín. Phía trước thì bên trái là miếu và tối om bởi bóng cây cổ thụ.

Chị thấy sợ vô lý quá !

Có gì đâu. Tại sao mình lại sợ. Nghĩ bụng vậy, chị bắt đầu bước tới. Bỗng nhiên mờ mờ trên đường đã một bóng trắng hiện ra. Chỉhồng tin đó là một hiện tượng, nên bết mắt để nhìn kỹ xem đó là bóng sáng

Giông sáng bên cạnh đưa lên miu thời của thân thể ấy đó đã sinh linh linh trió, khiến cho người thiếu phụ phải bật mũi. Nhưng chị ta không ngại bằng... khi kỷ thấy quả thật có một bóng trắng hiện ra lung linh trước mặt.

Chị rùng mình. tay chân càng thêm lạnh ngắt Hồn phi, phách tán chị muốn quay lại để chạy trốn.

(CÒN TIẾP)

Hiệp Khách Hành

◆ Nguyên tác của KIM DUNG

▲ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

(SỐ 16)

CHƯƠNG VII

Truyền thụ quyền pháp ở trong thuyền

— Phải rồi ! gia gia tiểu muội biểu cho chẳng không thắng được y, sẽ giết chẳng đó.

Thạch Phá Thiên cười hì hì nói :

— Tự nhiên nó cớ sao lại giết người ? gia gia nói dối đó. Muội muội tưởng thật ? Gia gia là người tốt không phải là người sát Người không giết ta đâu.

Đinh Đang thở dài nghĩ bụng :

— Thạch lang quả là người ngây dại, không hiểu sự tình. Bây giờ đành bảy vàng lời gia gia rồi sẽ tính. Trong vòng mười ngày mình sẽ tìm ra biện pháp để chẳng trốn đi là yên.

Nghĩ vậy nàng liền nhìn Đinh Bất Tam đáp :

— Được rồi ! chúng chịu lời gia gia, bảo chẳng trong vòng mười ngày phải đã bại Bạch Vạn Kiếm là xong.

Đinh Bất Tam vênh mặt lên nói :

— Ta đối rồi, làm cơm ăn đã ! Ta nhắc người ba điều một là không đây. Tuy là đồng trên trách, ba là chẳng đung tha. Điều thứ nhất là gia gia giết không truyền dạy võ nghệ cho thằng ngốc. Điều thứ hai là người đương hồng bường tha cho gì trên thoát.

Nếu gia gia phát giác gì định đào tẩu thì dù chẳng đủ mười ngày cũng đập chết luôn. Còn điều thứ ba ta bất tất phải giải thích.

Đinh Đang nói :

— Gia gia đã bảo chẳng ai ngốc thì dù có dạy võ nghệ chẳng cũng chẳng biết, cần dạy làm gì ?

Đinh bất tam tức tối cười đáp :

— Người đương nói khích ta. Đã ta có dạy thì cả muội nữa chẳng chắc đã đủ, chứ mười ngày ắt thua với Bạch vạn Kiếm thế nào được?

Đinh Đang động tâm nói :

— Gia gia không dạy thì chẳng dạy, chẳng không làm cơm nữa, chỉ cần Thiên ca có võ công mà thôi.

Cặp lúc thuận chiều gió đông, thuyền giương buồm, cho chạy ngược dòng sông Trường Giang đi về hướng tây. Trên mặt nước một làn mù trắng đầy đặc tỏa ra bao phủ cả con thuyền đông xa ánh không thấy rõ.

Đinh bất Tam thấy Đinh Đang không chịu thôi cơm, lão tức giận nói :

— Mi không đi làm cơm, định bụng để cho gia gia mi chết đói chăng ?

Đinh Đang cũng phụng phịu nói :

— Gia gia định sát hại trượng phu của chúng, chẳng chẳng để gia gia chết đói trước đi là hơn.

Đinh Bất Tam vênh mặt lên nói :

— Bậu, bậu ! Nói thế mà không biết xấu. Mau đi nấu cơm ăn !

Đinh Đang không nói gì với lão nữa, quay sang bảo Thạch Phá Thiên :

— Tiểu muội lại đây Thiên Ca thêm ít võ công nữa. đề trong vòng mười ngày Thiên Ca có thể đã bại được Bạch Vạn Kiếm.

Đinh Bất Tam tức tối lên tiếng :

— Đương nói ba hoa nữa Việc đó đến ta dạy cho làm không nổi mà con ranh con làm được ư ?

Thế là hai ông chẳng cãi và nhau hoài.

Thạch Phá Thiên Đang trong lòng nhu muốn, nàng không biết làm cách để dàn xếp giữa chẳng cùng gái Thạch phá Thiên. Nàng biết Đinh Bất Tam tính tình cổ quái, sẵn nó với cũng hàng vô đụng. Chỉ cần cách bướng bỉnh, hậm hực với lão, họa may khiến lão bỗi tâm chẳng ý được phần nào chăng ?

Một khác, Đinh Đang định bụng :

— Mình đã gia gia dối, không nếu cơm cho lão. Lão gia không nhịn được, chắc là phải đùng thuyền lên bộ tìm mua cái gì ăn chớ đỡ đói, mình sẽ thừa cơ lặc đề đưa Thạch lang trốn chạy thoát thân.

Đa đưu. Thạch Phá Thiên thấy Đinh Bất Tam đói, mặt mũi nhăn nhó ra vẻ buồn phiền nó hơn. Chính chẳng cũng thấy bụng đói meo. Chẳng không biểu được chỗ dụng ý của Đinh Đang, đồng ý nói ngay :

— Đệ chưa đi làm cơm cho.

Đinh Đang tức giận hỏi :

— Thiên ca vừa mới bị thương, bây giờ cần nhiều cử động, vết thương lại vừa thì làm thế nào ?

Đinh Bất Tam nói :

— Thuốc đều của nhà họ Đinh nầy linh nghiệm như thần. vết vào vết thương là khỏi ngay lập tức. Huống chi vết kiếm thương của ngã chẳng có chi là trầm trọng thì chẳng có gì đáng ngại ? Thằng nhỏ ngoan kia ! Mau đi nấu cơm cho gia gia ăn.

— Chẳng nấu cơm cho gia gia ăn, thế thì gia gia có giết chẳng nữa không ?

Đinh Bất Tam đáp :

— Nếu cơm là nấu cơm, giết người là giết người. Hai việc nó riêng rẽ, có liên quan gì đến nhau đâu ? Sao lại đem việc nọ xọ vào việc kia là nghĩa gì ?

Lão nói như vậy là đến kỳ hạn không song việc, lão vẫn xuống tay hạ sát.

Thạch Phá Thiên nín vết thương trước ngực, quả nhiên không thấy đau đớn gì nữa. Nàng liền xuống đăng đầu lái thuyền vo gạo nấu cơm. Đầu thuyền có một lão già người đất Xuyên, ngồi bẻ bánh lái. Thả ám hai người khéo nhau, nên Thạch phá Thiên nói gì lão chẳng sao (Người đây thuyền hay lái thuyền) chẳng chấp hiểu, mà lão gì chẳng cùng không hay.

Một mình Thạch phá Thiên bì bục thái cơm, nấu nướng món ăn Công việc nầy chẳng đã thành thạo lắm rồi.

Chỉ trong khoảnh khắc chẳng đã mở nướng xong hai cơm cả rất thơm tho. Nói cơm trắng nóng hổi bốc hơi ngát dạn ra.

Đinh bất Tam vừa ăn vừa ăn vừa khen ngon luôn miệng Lão nói :

— Gia gia vẫn cùng người chỉ được bằng phân nửa tài nấu bếp của người thì gia gia quyết không giết người nữa. Đinh Đang tức, thực là đáng tức ! Ngày nọ gia người đứng bái đường thành hôn với A-Đang mà chỉ làm đầu bếp cho ả thôi chẳng những gia gia không giết người, mà người có bị kẻ khác hạ sát, gia gia cũng không để yên.

Đinh Đang với một bát cơm lớn và nửa con cá đem ra đăng lái thuyền cho lão chăn sào ăn.

Ăn cơm xong. Thạch Phá Thiên ngại sống vai với Đinh Đang rủa bát đũa ở đầu thuyền. Đinh Đang thấy gã ngồi đăng mũi thuyền liếc khẽ bảo Thạch phá Thiên :

— Lát nữa tiểu muội sẽ dạy Thiên ca một môn cầm nã thủ pháp thì thiên ca phải đựng tâm nhớ thuộc lòng mới được.

Thạch Phá Thiên :

— Học xong rồi đi tìm Bạch sư phụ để tỷ võ phải không ?

Đinh Đang hỏi lại :

— Chẳng lẽ Thiên ca biến thành người ngân ngơ thật rồi chẳng Ngày trước... Thiên ca có thể nây đâu ?...

Thạch Phá Thiên ngơ ngác hỏi :

— Ngày trước ta làm sao ?

Đinh Đang hai má ửng hồng đáp :

— Trước kia hễ Thiên ca thấy tiểu muội, là cái miệng ngọt như đường, cười cười nói nói, lanh lợi vô cùng, khiến cho tiểu muội cũng cảm thấy vui lòng hả dạ. Nhưn nay thì chẳng thấy người nghĩ không tới được, mà hay giờ Thiên ca biến đổi hết cả rồi.

Thạch Phá Thiên thở dài đáp :

— Thực ra ta có phải là Thiên ca Thiên kiếc gì của muội muội đâu. Y hệt cách làm cho muội muội nhớ lại chớ ta chẳng biết chi hết. Vậy muội đi mà kiếm y có phải hay hơn không ?

Đinh Đang hỉ bằng một giọng đụ dàng thế thế :

— Thiên ca giận tiểu muội rồi ư ?

Thạch Phá Thiên lắc đầu đáp :

— Sao ta lại giận muội muội được ? Ta đã nói thiệt mà muội muội vẫn không tin.

Đinh Đang nhìn nước chảy cuồn cuộn bên mạn thuyền: làm bàm một mình :

— Không biết đến bao giờ chẳng mới trở lại mình mắn như xưa Nàng ngẩn ngơ suốt thân, vẻ ý đăm đăm mới nhớ thiết tha sống. Chiếc bánh chỉ lăng vàng. dưới làn sóng biếc mặt cái rồi chìm xuống mất tăm.

Thay Phá Thiên nói :

— Đinh đinh đang đang ! Vinh viễn ta không trở thành Thiên ca của muội muội đâu. Suốt đời thế nầy...thế nầy... Ta cứ ngơ ngẩn thế nây hoài; Muội muội cũng vinh viễn không vui lòng hỏi đi, có đúng thế không ?

Đinh Đang ngẩng ngáo muốn bật lên tiếng khóc. nàng nói :

— Tiểu muội không biết ! Tiểu muội không biết !

Đột nhiên lòng cũng cực kỳ phiền não. Nàng cầm hết chiếc bác nây đến chiếc khác liệng xuống sông.

Thạch Phá Thiên ấp úng :

— Muội muội... muốn ta mến lanh lợi, nói năng hoạt bát cho muội muội vui lòng... thì suốt ngày tu... ta nói liếng thoảng không ngớt chẳng ngại gì... Nhưng ta không phải là vị «Thiên ca» tiểu của muội muội đâu. Dù ta giả trang cũng không làm được.

(XEM TIẾP TRANG 4)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
Số 18 ● Dịch giả HÀN GIANG NHAN

HỒI 6

Bản lảnh kinh hồn của thiếu nữ thần bí

— Cô thề !

— Nhưng người không nhớm nổi được phần thắng nào đâu.

— Bây giờ sự thắt chưa diên ra, biết đâu mà nói trước ?

— Được rồi Để lắm! Ta chờ người đến giờ

Nàng nói xong lấy trong bọc ra một chiếc bình ngọc rồi mở một viên thuốc màu xanh biếc đưa tới trước mặt Phi Kiếm, nói :

— Người uống thuốc này đi! Chỉ trong vòng nửa giờ là người phục tôi như cũ. Nhưng người nên nhớ rằng nếu không địch nổi bản cô nương thì sẽ chết thê thảm lắm đấy.

Phi Kiếm trong lòng kích động, nhưng ngoài mặt vẫn lạnh như tiền. Chàng hừ hừng nói :

Để cảm tạ tấm thịnh tình cô nương đã tặng thuốc, tại hạ sẽ tha chết cho cô nương một phen.

Thiếu nữ áo xanh bị câu nói kêu ngạo tuyệt vời làm cho nàng sững sốt, nhưng nàng cười lạt nói :

— Quật mộ nhân! Người tin rằng cân sống mà rời khỏi nơi đây được ư ?

— Tại hạ nói đây là nếu bữa nay không chết thì quyết định như vậy.

— Trừ phi người có được kỳ tích gì. Bây giờ người uống thuốc trị thương đi.

Nàng nói xong đưng ra một bên.

Phi Kiếm cầm lấy viên thuốc và trong lòng cảm khoái muốn vào. Quả thế, chàng không nắm vững phần thắng nào với đối phương vì bản lãnh cao cường như bọn Tuấn sát tổng - giám-Cao Hán Sơn Kim nguật mình cần chịu mốc mắt lành tội để mong được sinh mạng mà vậy, thì đối phương nhất định phải là mạn ha một tay cự ma tuyệt đại nào đây ? Chẳng chưa đủ lịch duyệt thì dĩ nhiên không biết lai lịch đối phương thế nào. Nàng lấy tăng thuốc để khích phục công tực chi mới tỉ đầu thì hẳn nàng đã nắm vững phần thắng mười, ấm làm như vậy.

Phi Kiếm lại nghĩ hãng đặt trường phu có coi sống chết vào đâu.

Ngờ vậy, chàng uống thuốc rồi ngồi xếp bằng dưới đất trị thương.

Chẳng độ nửa giờ công lực Phi Kiếm hoàn toàn hồi phục, chẳng đứng dậy thì nhiều người đã đứng trước mặt trong người nàng đường như tỏa ra một lân không khí thân bí và có ma lực uy hiếp kẻ khác.

Phi Kiếm nói bằng một giọng lanh lùng đượm vẻ thê lương :

— Bây giờ động thủ được rồi đấy.

— Người rút kiếm ra đi. Ta xem chừng người sở trường về kiếm thuật.

— Phi Kiếm hỏi :

— KiêM của cô nương đâu ?

— Ta không có Jông.

— Vậy tại ha cũng xin bồi tiếp bằng tay không. Cô thể thì, cuộc tỉ đấu mới công bằng.

Người không dùng kiếm tức là bỏ cái sở trường mà dùng cái sở đoản. Người nên biết rằng đây là cuộc đấu tế mất người con.

— Tại ha cũng ! ít thế.

— Người mà không dùng kiếm thì quyết không chịu nổi ba chiêu của ta.

Phi Kiếm nổi lòng kiêu ngạo, chàng trầm giọng hỏi.

— Nếu tại ha thắt tiếp được ba chiêu thì cô nương tính sao ?

— Người còn sống để dời khỏi nơi này được thì từ đây ta không giết người nữa.

Hay lắm ! Xin mời cô nương.

— Người ra tay trước đi và phải phát huy toàn lực mới được.

Phi Kiếm ngạo nghễ nói :

— Không khi nào tân khách lại ấp bức chủ nhân. Mời cô nương đông thủ trước.

— Ta không ưa nhiều lời khách sáo.

Ta ra trước thì người không cầm cự được ba chiêu đâu.

Phi Kiếm tức sôi máu. Đây là lần đầu tiên chàng bị người ngoài coi khinh nhân, nên rất lấy làm khó chịu, khó chịu gấp mấy lần bị bại trận.

Chàng vẫn lảnh lùng đáp :

— Mời cô nương ra chiêu trước.

— Quật mộ nhân! Đây không phải là cuộc tỉ thí so sài. Người đưng đem sinh mệnh ra làm trò chơi.

— Tại ha biết rồi!

— Vậy người coi chiêu đây.

Nàng vừa nói vừa đưa bàn tay nhỏ nhắn chênh chếch lên. Phi Kiếm vừa nhìn thấy đã hồi hợp.

Vị chiêu thức này khó lường được hư thực, lại kỳ ảo vô cùng. Chẳng trường chưng bao nhiêu yếu huyệt của mình đều là cái đích để đối phương đánh tới. Đông thời chẳng không thấy đối phương có chỗ sơ hở. Bất luận mình dùng thế công hay thế thủ cũng khó lòng tránh nổi một đòn tri mạng.

— Thời gian không cho phép chàng suy nghĩ lâu, vì chiêu thức khi đã phát ra là đánh tới liền. Bàn năng phản ứng của chàng là đã thi triển thân pháp như ma quỷ ẩn hiện. Chàng vọt ra ngoài năm thước. Đồng thời chàng cảm thấy mười hai huyệt hơi bị tê chốn. Hiển nhiên thân pháp chẳng tuy cực kỳ thần tốc mà cũng không hoàn toàn tránh khỏi thủ của đối phương, May mà vô công của chẳng luyện theo một lối trái ngược với đường lối thông thường. Khi huyệt trong các kinh mạch đi theo đường lối trái ngược. Giả tỉ là người khác thì đến mười mạng cũng chết rồi.

Phi Kiếm run lên. Khi lạnh bốc tới đầu Bản tính đối Phương cao hơn mức tưởng tượng của chẳng.

Thiếu nữ áo xanh che mặt cũng ngạc nhiên không kém. Nàng la lên :

— Thân pháp hay quá ! Công phu tuyệt diệu ! Ta đã nhìn lầm các ha rồi. Các ha hãy tiếp một chiêu nữa.

Vừa dứt lời nàng lại phóng một chiêu thức ra nhanh không thể tưởng tượng được. Phi Kiếm đã là một tay bản lãnh kinh thế hãi tục vậy mà chưa kịp xoay chuyển ý nghĩ, chàng lại không có cách nào biết rõ được thế công của đối phương. Chẳng bèn phát huy công lực đến tột đỉnh để đánh ra một chiêu. Chẳng dùng thế công để đối phó với thế công. Chiêu thức này của chẳng tiên chân giang hồ ít người chịu dụng được. Nhưng trong trường hợp này sự thực lại rất tân khốc.....

Người chẳng run lên, chẳng khí đột nhiên biến ra Thủ pháp của đối phương quyết không thể phép điểm huyệt thông thường của làm. Chẳng không lo huyệt mạch bị kiềm chế. Lúc đầu làm này vô chẳng bị điểm huyệt thật sự. Bàn tay ngọc đơ lên chỉ còn cách đánh đầu chẳng nữa tác. Giả tỉ thiếu nữ áo xanh muốn sát hại chẳng thì đã đầu tên xương gầy, và chẳng sẽ gặp phải tình trạng của những người bị chết trước...

Phi Kiếm run lên nói :

— Tại ha chịu thua rồi. Cô nương ha thủ đi !

Chẳng lâm vào tình trạng chân nản, thất thố, hào khí tiêu tan chẳng chuẩn bị đốn tiếp từ thân đến đưa đi.

Không ngờ thiếu nữ áo xanh thu chưởng về lạnh lùng nói

(CÒN NỮA)

◆ XUÂN TÔNG phóng tác

(Số 18)

CHƯƠNG MỘT

Ai bắn Bác Sĩ Nguyễn Hồ?

Đọc tờ thư cuối cùng của Thầy Quảy trao cho, chú Phây mở ra đọc như sau :

Theo lời yêu cầu qua cuộc điện đàm tối qua- xin ông giao cho xe «BAC» vô gói hàng :

Cám ơn vô trân trọng ký tên không rõ

Đọc xong, Chú Phây vội nói với viên chánh văn phòng :

— Đươc anh cứ xuống đi, tôi sẽ ra lịnh cho tên coi nhà giao hàng cùng được.

Chú Quảy vừa ra khỏi căn phòng thì chú Phây lâm bâm vui vẻ bực mình lắm :

— Sao tôi bạn ấy coi thường quá vậy... Bởi một chút tiu cô thể vô cô ơn... hôi được mình phải ra Tay trước!...

Chú Phây mở hé cánh cửa sổ nhìn xuống sân thấy xe «BAC» đậu, có ý nhìn một anh tài sế, nhưng không thấy.

Chú Phây bận quần áo rất lẹ, rồi xuống sân phòng.

Ngồi ở bàn giấy, chú Phây kêu anh chánh phòng vào biểu :

— Anh kêu anh tài sế xe «BAC» vô tôi bảo gặp nghe !

Ba phút sau anh tài sế vô, gọi tay chào Chú Phây rồi nói :

— Ông chủ cho kêu tôi có chuyện chi.

Chú Phây chỉ chiếc ghế biểu anh tài sế ngồi rồi chú giở một cuốn sổ ra coi rất lẹ rồi nói.

Mấy trang trong cuốn sổ. đều có một Chiếc mình 4 X 6 và những hàng chữ ghi chú ở kế bên.

Chú Phây giở đến trang gần cuối của cuốn sổ thì thấy tấm hình bán thân. Tấm hình này của anh tài sế đang ngồi trước mặt mình.

Đọc rất nhanh lý lịch của anh này, rồi Chú Phây vui vẻ hỏi :

— Hàng xe « Van Lý » có anh đi lấy hàng phải không ?

Anh tài sế lễ phép đáp :

— Dạ thưa phải... chuyến nầy tôi đi Miên... nghe nói đường đi lúc nầy gặp nhiều khó khăn lắm...

Chú Phây nghiêm nét mặt, đặt dụng tờ biên bản ra quyết liệt :

— T.T... tôi giao cho anh một xe mang hết sức quan trọng.

Anh tài sế nghe mặt tên bản kêu bỉ số của mình thì hoảng sợ, nhưng chú Phây đã nói tiếp :

— Khôi cần hỏi. Tôi cũng như anh trong tổ chức... Có điều chắc đây chưa là trong công tác nầy anh phải chịu sự chỉ huy của tôi...

Anh tài sế vực nhàn viên có bí số T.T. vội đứng nghiêm, nói :

— Xin ý lịnh.

Chú Phây ra hiệu cho T7 ngồi xuống rồi cần dặn rất kỹ lưỡng : Khi tới đất Miên anh cho xe chạy thẳng tới đồn điền «Chup» nghe.

Tìm gặp ông phó giám đốc đồn điền tên là Paul trao cho ông ta bức thư nầy. Vừa nói chú Phây vừa trao cho T7 bức thư đã đến tuần bề ngoài có đề: Monsieur Paul Directeur adjhint (Plantation Cup) Cambodge

Chú Phây nói tiếp với giọng lạnh như thép ngưội.

— Nếu chẳng may anh bị bắt anh đã biết phải làm gì... Tổ chức của chúng ta không cho phép nhân viên sai lầm đâu chỉ là một sai lầm nhỏ thôi chúc anh may mắn...

Anh tài sế đang lên đập lê rồi bỗ là thư vô rồi trong rồi đi ra...

Khi xe « Camion» BAC gả lấy xong 7 tấn hàng thì chú Quảy chạy ra trao cho anh tài sế 1 phong bì, rồi nói với anh ấy :

— Ông chủ cho chú tiền ăn đường...

Anh Tài sế trước khi rồ ga cho xe chạy, cẩn thận mở bì phong bì ra coi. Một xấp giấy 100 cám mới nguyên được sắp lại cẩn thận...

Ấn tàm, anh Tài sế sáng số chiếc «Camion» BAC chạm chạp rồi hàng hóa quá nặng lên đường.

Ngay khi xe Camion vừa chuyển bánh chú Phây vội lên lầu 5 lấy chiếc máy ra bấm số gọi :

— Dạ ! Phụng Hoàng gọi anh Thầy.

Đây Phụng Hoàng gọi anh Thầy. Một lát sau có liếng đáp :

— «Anh Thầy» đây... Phụng Hoàng có sốt...

Chú Phây nói tiếp :

— Xe BAC đi chạy bởi 9 giờ Anh Thầy cần liên lạc với T7 trước khi xe hàng tới địa chỉ. Cho Paul hay phải chuyển 4 gói hàng đặc biệt qua Pháp gấp. Hết.

Anh thầy đáp :

(CÒN NỮA)

♣ Truyện tình tình cảm của SÍ TRUNG

(Số 18)

CHƯƠNG II

— Chớ trại vì chuyện gì ? Hương, hãy nói thật cho anh biết. Đừng giấu anh.

Hương đã đặn lòng mình rồi, nàng sẽ không bao giờ chịu tiết lộ ý nghĩ đốt khoát của mình đối với cuộc hôn nhân gần như là gả bán kia. Nếu một ai trong gia đình biết được chủ định của nàng thì chắc chắn nàng sẽ không thể nào thực hiện được ý nguyện của mình !!

Hương tìm cách nè tránh :

— Ba mà không nói cho anh biết em bị bịnh thình lình sao ?

Thu hỏi cho có lệ chứ thật lòng chàng, chẳng khâm tin Hương đau ốm thình lình.

— Em đau gì ? Bịnh thình lình là bịnh làm sao ?

Hướng đoán chừng Thu có ý nghi ngờ mình điều gì nên tìm cách đánh bạt sự tò mò: tìm hiểu rất bất lợi của anh :

— Bịnh đàn bà, con gái làm sao... nói rồi cho anh biết được ?

Nàng kèm theo nụ cười o thẹn đã tô đậm thêm sự gian dối của mình. Nàng ngờ là Thu sẽ bông trái ngược của dưới theo tâm tình thăm kín của mình, nào ngờ đâu Thu cảng bám theo sát hơn nữa Chàng cười nhạo bảo :

— Hương! em đừng giấu anh nữa. Anh đã biết hết cả rồi.

Chàng cố tình đánh ra mặt dòm phá đâu với hy vọng Hương sẽ phải khai thật đúng năng. Hương giật mình, ngẩn ngơ lại, trố mắt hỏi :

— Anh biết chuyện gì ?

— Anh muốn em tự ý khai thật ra cho anh biết hay nói cho đúng hơn, anh yêu cầu em trình bày ý nghĩ của em về cuộc hôn nhân giữa em và Luật.

Đoán biết Thu muốn «chận đầu» mình, Hương rùn vai cười lạt, đáp :

— Anh giàu tưởng tượng lắm ! Anh đa nghi còn hơn Tào Tháo nữa. Khi không rủi anh cật vấn em về cuộc hôn nhân ấy hả.

Đoạn nàng cất giọng bàng quơ :

— Em còn nghĩ thế nào nữa chớ ? Mọi việc coi như đã xong xuôi hết cả rồi

Thu nhìn kiểm dám vẻ đôi mắt thâm quầng của Hương, cố tìm hiểu ý nghĩa chân thật của nàng. Không hiểu sao chàng vẫn thấy lo sợ, e ngại cho cuộc hôn nhân kia quá ! Chẳng nghe câu nói bàng quơ của Hương mà cả cảm giác như nàng ngụ ý mai mia với chính bản thân của nàng !

Thu nghiêm giọng hỏi :

— Nghĩa là sao ? Anh vẫn chưa hiểu rõ được ý em muốn nói.

Bỗng dưng, Hương cảm thấy lòng mình bàng khuâng, sao xuyến trước nỗi ưu tư, lo lắng của Thu, tình thương mến đối với người anh ruột thật càng trở nên nồng nhà, tha thiết trong lòng nàng. Nhưng, nàng vẫn không sao diệt nổi, muốn nhỉ cơn bão tình tuyệt vọng đang hoành hành dữ dội trong con tim rướm máu, Hình ảnh Nguyễn, mối tình đầu đẹp tuyệt vời vẫn cháy lên bếp lửa hăng sưởi ấm tâm hồn đơn lạnh của nàng giữa mùa đông rét mướt hiện nay.

Ý định thủ thật cho Thu biết phần ông đốt một của nàng đối với cuộc hôn nhân kia vốn thoáng hiện ra trong đầu đã vội vàng tắt gấm ngay sau đó. Hình như có một sức mạnh vô hình nào ngăn nàng lại không cho phép nàng giải bày sự thật của lòng nàng.

Nàng trốn xa tìm tới người anh yêu mến.

— Nghĩa là em vẫn giữ nguyên... lập trường cũ. Em vẫn... lấy Luật, làm vợ... của Luật.

Nàng nghẹn ngào ở những tiếng sau cùng, nàng cúi xuống chưng lia đôi mắt Thu chăm tới bài :

— Hương ! Em không vui lòng khi phải chọn Luật làm bạn trăm năm ư !

Hương cố nói cho thành lời?

— Vui làm sao cho được khi... em phải ép lòng vì làm vợ của người em không yêu... không thương ?!

Thu chép miệng thở dài :

— Khó thật ! Vì anh mà em phải bị... ép duyên, ép... ... Anh hối hận lắm !

Hương chăm tới nắm lấy tay anh siết chặt, nói trong tiếng nết nghẹn ngào :

— Anh Hai, đừng buồn em... anh ơi! Hãy cố... thông cảm em mà... thà thốt cho em !

Thu lắc đầu, cất giọng buồn hiu :

— Thà em đã cho anh rủ tủi cho hơn là... anh được Luật cứu giúp đỡ rồi... em phải bỏ anh... phải khổn... ? Anh tim lại được tự do, trong khi em cố cầm tưởng đời em sắp vô bị gian giữ vào ngục tù thì... anh là anh của em, anh chịu làm sao cho nhỉ ?!

Hương gục đầu nhìn đăm đăm xuống đôi tay nắm bóp hai đầu chiếc gối tay bào ; nàng cảm thấy lòng thật chất đã khối bị nhưng lời buồn thảm của Thu lay

(còn nữa)

— Số 18 —

♣ thám tình thời đại của hoài điệp tử

CHƯƠNG HAI

— Tôi nóng lắm mà, chịu lâm sao nổi nữa. Xe nào đụng con gấp Hường, ai lết xe mà mất nhẫm mất mà muốn giết con người ta như vậy ?

— Không có gì đâu mà.

— Đụng con người ta chết lin chết xuống nằm đây, không có gì sao được. Mà thưa cho người ta bồ tà nữa.

Hường rầu buồn :

— Chuyện nhằng đăng gì đâu mà, lết lại con mà. Chính con mới làm khổ cho người ta đó.

— Linh bắt thằng cha gây tai nạn đó chưa ?

Bà tài lắc đầu Nhà lên tiếng :

— Thưa bác, chính cháu đã gây ra tai nạn đó. Cháu hết sức bất hạn đã không tránh kịp cô Hường..

Bà Khánh quay nhìn Nhà tay gật :

— A thì ra cậu. Bà ý có xe rồi cậu coi mạng sống con người ta như rơm rác vậy sao cậu.

Thưa bác, đó chỉ là điều không may thôi, thực tình cháu đâu làm ý nghĩ xấu nhơm vậy.

— Cha, tai nạn xảy ra rồi cậu mới làm ra như lo lắng lắm. Tôi thấy biết mấy thanh niên đời bây giờ quá mà cậu. Lên xe là mở hết tốc lực, chạy đâu bên nầy, nghiêng bên kia, bất kể người đi đường.

— Bây giờ cậu tính sao nhằm con gái tôi đây ?

— Thưa bác, cháu có ý xin bác cho cháu đánh trả hết mọi phí khoản thuốc men trong suốt thời gian cô Hường nằm ở đây dưỡng bịnh.

Bà Khánh cười lợt :

— Bệ chi có ngày rồi tôi được sao cậu. Cái tật cậu đã phát bệ bỗ nào tôi mới xáng.

.....

— Chạy xe gì mà không cẩ mắt. Tôi hỏi cậu rất ra con Hường chết ngay sao lại nạn rồi làm sao ?

Thấy lại nghiệp Nhà, Hường không nín im nào được :

— Tại con hết mà mà. Con chạy trờ ra, lao ra xe anh thì làm sao anh tránh cho kịp.

Bà Khánh ngang ngang :

— Tránh không kịp cũng phải tránh, phải quăng xe qua một bên mà tránh người ta.

— Chú đã anh quăng xe cũng không kịp nữa. Mà nặng nhẹ người ta tội nghiệp. Anh bị nạn chỉ không phải gây ra tai nạn cho con đâu.

Điểm tình hơn, ông Khánh chịu khó suy nghĩ đến những lời lẽ Hường. Ông :

— Con nói vậy nghĩa là sao Hường ?

Hường ngẩn ngơ một chút :

— Tại con muốn chết đi bà. Xin ba thả lỏi cho con.

— Lỗi của con thì ba bồ qua lâu rồi, nhưng con tại sao con muốn chết ?

— Con không được rõ ba mà đã bỏ lỗi cho con, nên buồn quá con chỉ muốn chết thôi.

Ông Khánh thở dài :

— Dại quá. Con cái lớn rồi sao không biết nghĩ. Làm gì thì... làm chớ ba mà giết hại con được sao.

— Ba nghĩ coi...

Hường lại ngẩn ngơ mặt :

— Cả ngày con lang thang như người không hồn. Rồi nhớ rồi con bơ vơ quá, thấy trơ trọi một thân. Con nghĩ tới chỉ bị ruồng bỏ mà buồn. Bởi bịnh đã làm sao cho con sống được.

Ông Khánh :

— Đã nói đại quá đi thôi. Ba đâu có ngờ con cưng lính dữ vậy. Chuyện đăng gì đâu đến phải bầy hoại lâm thân. Rồi chết đi, giờ ân hận biết bao nhiêu rồi !

— Con xin lỗi ba mà. Được ba mà thu thôi, con mừng lắm. Con xin ma đăng hành hà người ta nữa. Tai nạn nầy sẽ đi xây ra là tại con. Chính con mới là kẻ đụng nên mới lại lác ma lao ra đường như vậy. Người ta cố lái thành cũng tránh không được.

— Ba hiểu...

— Đăng lý ra con cần phải xin lỗi người ta. Chuyện như vậy tất đương nhiên ảnh gặp nạn. Ba biết, mấy tiếng đăng hà rất tổ chiều tới giờ, ảnh ở sát cạnh con lắm. Người trong thanh phố thường nầy cũng tử tế, nghe đâu có quan lớn nói ảnh họ mới lận tình sốn sắc cho con đó.

Ba hứa không quên biết en người ta.

Quay lại bà, ông Khánh :

— Thôi bà đừng ăn nói như tất cả mặt người ta nữa. Bà nghe ra con Hường nói gì chưa ?

(CÒN NỮA)

HÀNH TINH BÍ HIỂM

● *Truyện phiêu lưu, khoa học đã tưởng* của Hoàng-Nhung và Thu-Phong

86.— *Ngay lúc ấy, Hùng Tâm chợt tỉnh dậy. Chàng mở choàng mắt ra và chỉ một thoáng qua, chàng vụt nhớ ra một việc. Nhưng, ngay lúc ấy, Hùng Tâm chợt nhận ra mình chiếc lưới nhện không là sau lưng chàng, có một chất nhựa dính gào.*

87.— *Hoảng sợ, Hùng Tâm vội bấu chắc nào mũi kiếm nơi mà đc điều để mong đc điều vô cảnh kẹo mình ra khỏi lưới nhện ngay hiểm. Quả nhiên, đc điều cũng vẫy đã đời khi bị nắm đầu... Nhưng chẳ thay, chất nhựa nơi lưới nhện cũng dính chặt không kém.*

88.— *Ác điều cũng vẫy quá mạnh, tay Hùng Tâm cố sức nắm chắc lấy «lưỡi kiếm» nơi đầu đc điều, nhưng rồi một lực sau, chàng đuối sức đành phải buông tay ra. Thoát khỏi đôi tay Hùng Tâm, đc điều như mừng rỡ, vội vã cánh bay đi.*

89.— *Tình thế của Hùng Tâm bỗng trở nên cực kỳ nguy ngập vì trong lúc bị dính trong lưới nhện, thì nhện không là đang hăm hở bò tới miếng mồi vừa vướng bẫy của nó. Còn nhện là chẳng khác một con voi ở dưới địa cầu, với đôi răng nanh nghiến vào nhau nghe đến sợ.*

90.— *Chậm chậm, chậm chậm, con vật gớm ghiếc lũ đến tới nơi Hùng Tâm... Nghe tiếng nhiến vào nhau... Hùng Tâm cố nhoài mình xoay nhìn về hướng ấy... Chàng không thể ngăn mình kinh sợ khi thấy con vật to lớn đang tiến về mình...*

(CÒN NỮA)

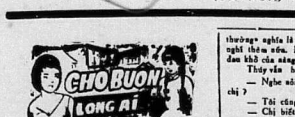

Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỦ LA

Số 18

3.

— Ở phải đó, em quên nữa. Chắc chắn chị Hoa sẽ biết tin nhiều về anh Thành.

Vài phút sau hai chị em vào nhà thương thăm Hoa, do lời chỉ của mẹ nàng. Thấy vợ và bà thăm trong thì Hoa có vẻ hỏi hùng với cả hai chị em nầy. Hoa cũng không hiểu tại sao bỗng đưng nàng nghe giọt Thuận là Cô lẻ tại Thuận mà Thành buồn, do đó Hoa đã không cho cầm tính vợ Thuận nữa.

Câu chuyện hài thân chỉ chỉ được một chốt là hết. Bởi Hoa không nói gì cả chỉ trả lời những câu hỏi thôi. Thuận đã tiếp nhận được vẻ khan khắc giữa tình bạn cũng tại người, nên toạn tìm cách thân tai. Nhưng Thúy vẫn vô tình, tìm chuyện bắt tiếp : nàng lâm bộ như chợt thở ra :

— À, anh Thành có đến thăm chị không ? Hoa nhìn Thuận, trước khi đáp :

— Ơ... có, ảnh tới đây thường lắm.

Thuận ngẩn đơ nhỏi trong tim, «tôi đây thường» nghĩa là bọ đâ... nàng không đã can đảm nghĩ thêm nữa. Nàng sự sự thật quá đúng, thì nỗi đau thấy của nàng khiến nàng bơn.

Thúy vẫn bắt tiếp :

— Nghe nói lúc nầy ảnh đi làm rồi phải không chị ?

— Tôi cũng nghe vậy.

— Chị biết ảnh đi làm ở đâu không ?

— O' bơ... không !

Thuận buồn đến có thể khóc ngay được tại đây. Rõ ràng lắm rồi, Hoa đã có điều gì giấu giếm, có điều gì phiền muộn hai chị em nàng. Mà điều gì bây giờ nếu không là sự giao du thân mật, sự nảy nở tình cảm giữa Thành Hoa ; rồi Hoa không muốn cho Thuận biết tin của Thành nữa chớ gì ! Thuận cười thân : « Hừ, lòng người coi vậy mà đổi thay quá ! »

Nghĩ tới đó, Thuận bỗng thấy tức tối không chịu được, trong khi Thúy bạo gió cứ lải nhải hỏi thăm về Thành. Nàng hực quá gây gỗ với em :

— Thôi mà, làm gì hỏi tới hỏi lui hoài vậy ?

Bị chị rầy, Thúy vừa Ngạc nhiên vừa cựt hứng Hoa tủm tỉm cười, nhìn bạn ý nhị :

— Sao vậy ? Thuận không muốn biết tin của anh Thành sao ?

Thuận không đám nhìn ngay bạn, nói lẩy :

— Không tôi chẳng cần biết tin ai cả. tại đến đây thăm Hoa chứ có vậy thôi. Giờ đây Hoa đã khỏe rồi mừng.

Hoa cười lẩy :

— Vậy sao, thật sự Thuận muốn thăm tôi sao ? Chớ không phải Thuận chỉ mượn cớ thăm lái đó...

Bây giờ Thúy mới vỡ lẽ bộ chị rầy mình. Tế ra hai người nầy hiểm khích nhau. Nàng vội xen vào :

— Chị Hoa đừng biểu lắm, thật sự chị em tôi có ý đi thăm chị đó, chớ chẳng phải vì anh Thành đâu.

Hoa mai mỉa !

— Sao hai chị em biết tôi bịnh mà thăm ?

Thúy lấy tay nhỏ chỉ, và bác chỉ vào đây.

Thuận lại trách em :

— Kìa Thúy, sao lại phải đinh chánh lắm chi Mình có lòng đi thăm, mà Hoa không tin thì thôi, chị em mình về vậy.

Hoa cũng không chịu thua :

— Thôi mà sao hai người lại gây gỗ với nhau kỳ vậy ?

Hoa nói mát :

— Có gì mà gây gỗ, Thúy ? Tại Thuận muốn cố tình hiểu lầm đó thôi.

Thuận thấy ngay Hoa có ý châm chọc mình, lòng tức khóc cùng nhưng không sao nói lời được. Đành cắn chặt lấy môi thôi cho nước mắt đừng trào ra, đưng lên cơn giông nói :

— Thôi về Thúy. Chắc Hoa mau lành bịnh.

— Cám ơn Thuận, cám ơn Thúy, nghen.

Thúy tin nghĩa theo chị ra về. Vậy là, buổi chiều nay thật vô lý. Thúy cố y muốn chị mình được vui, không ngờ lại xảy ra chuyện đáng tiếc. Nàng nhớ lắm trước đến bài thăm Hoa về Thành, Hoa sắt sắng chỉ lắm, sao lần nầy lại ký như vậy ?

Ngồi xe lăng xe tạm xong, Thuận bỗng ra khóc.

Người em lại nói lẩy nữa bên khóc :

— Chị thiệt là kỳ, hơi chút khóc, hơi chút khóc mà chịu nổi.

Thuận thấy thức :

— Chị khó quá, em ơi !

Cả hai em điều có biết đâu rằng ở nơi kia tại bệnh viện, Hoa cũng nào có vui gì. Nàng vì một phút ghen tức, giận hờn vô cớ trước kia Thành tế ra sân đón Thuận bạn mình, mà nay đã trả cả ra cho bà tức lòng. Nhưng Hoa vẫn đau xót vì đau sao cũng là một người bạn, mất một người bạn thì của vui gì đây đâu.

Vừa bước vào sân, cả hai chị em Thuận đều hết hồn, sự hãi, vì hôm nay ông Hoa vẻ sốm quá, và đường như trong nhà đang có chuyện gì rắc rối nên ông Hoa đi ngoài, đi lại... luôn, để là một cớ chỉ thôi quan cảm ông, mới khi có điều phiền muộn.

Thuận than nhỏ hỏi lại :

— Cái chi, chắc ba vô nhà không thấy chị ở nhà nên giận dữ đó chớ gì ?

Thúy khẩu tay chỉ :

— Tại vô sinh quanh trong vườn mà vào ngồi sau.

Chớ giận mặt ông bay giờ thì ngay quá.

Hai chị em rón rén như hai tên trộm, vòng bên hông nhà, lần và cửa bếp ; vừa thoát đến nhà ngang cửa hai cùng đồng ngồi lại, mặt tái mét không còn chút máu.

Bà Hoa đang xừng xừng nhìn hai cô gái, rồi thấp giọng :

— Vô mau đi, bộ muốn ông thấy hả ?

Hai chị em mừng thầm, vì biết chắc đã thoát nạn, nên vội vã tiết vào buồng. Bà Hoa theo sau, nói thêm :

— Tụ bây lâm tao hết hồn. Thời may sao ông đương có chuyện gì buồn bực đó, nên không hỏi tới !

Thúy vừa thay áo vừa hỏi nhỏ :

— Ba có chuyện gì coi bộ giận dữ vậy mẹ ?

— Ôi! Ai mà biết đăng, tự nhiên đùng đùng sự nhà rồi giận dữ gắt gỏng, bỗ chuyện gì cũng bàng chịu nổi.

Bà ngồi lên giường, thở dài :

(CÒN TIẾP)

♦ Nguyên tác của KIM DUNG

▲ HÀN GIANG NHẠN dịch thuật

HÔM NAY XEM TRANG 2

NGHI VẤN VỀ MỘT CÁI CHẾT GIỮA ĐÔ THÀNH

AI SẼ TRẢ LỜI CÁC «GÚC MẮC» trong cái chết của cô gai xấu sô ?

♣ của HẢI BẰNG

XII.— Đêm đáng ghi nhớ khác lạ, sau khi thì thầm người con gái xấu số Nguyễn Thị Thêm được mang về nhà riêng ở số 27 Thống Nhất, số 2 đường Hồng Thập-Tự, đường nhà cô nhiều người trang gia đình cũng vị ân nhân của cô Thêm tức trên ở đây đã «khuyên lơn».

Những người nầy bảo rằng nếu nghĩ đến tình nơi nghĩa cô thì hãy « bỏ qua » chuyện nầy, đừng cố thưa gửi chi cả, vì cô thưa thì cô Thêm cũng đã chết rồi, Vả lại cô Thêm chỉ giỏi «tai nạn» mà thôi !

Khó hiểu...

Là ân nhân gia đình cô Thêm, khi hay cô ấy chết, ông nọ đến thăm không phải là chuyện lạ, vì đó chỉ là phần ảnh tâm lý và tình cảm đặc biệt của mọi người.

Đáng nầy thì khác, điều khó hiểu là chính người nhà của gia đình ông nọ lại đùng một thứ tình cảm hơi cô quyền, của ân nhân, mà khuyên tàn dụng đã, để cho mọi việc được êm xuôi.

Điều đáng ghi nhận khác là, từ lúc chết đến lúc chôn bà Luật Sư chủ nhà của cô Thêm thường tới, đường ở vô hỏa đưa tiễn chôn đết nạn nhân, nhưng nhờ người khác hứa giùm.

Chẳng lẽ chủ nhà có người lớn công giúp sau lại không thể nói rõ, điều ấy, nên mời nhờ người nhà gia đình vị ân nhân của cha cô Thêm mới hộ ?

Nếu quả thật cô sự nhờ và như vậy thì vụ «té lầu» của cô Nguyễn thị Thêm cũng nên đánh một dấu hỏi.

Đã bồi thường lao động...

Đợt điều đáng được lưu ý khác là, bà Luật sư rất sốt sắng trong việc bồi thường cho cô gái xấu số. Bồi thường quy hồi chôn cô Thêm.

Sau khi được mời vào bởi lập vi bằng. Dường như bà Luật sư có cho ông thân của nạn nhân làm giấy thoả thuận lấy 1 năm lương lao động (nhưng đến khi chôn nạn nhân, cha cô Thêm vẫn chưa lấy đã tiền).

Cô Thêm có «té lầu» thật ?

Sau 11 bài điều tiếp, chúng tôi đã nêu lên nhiều sự kiện có thể xem là nghi vấn quan trọng về cái chết của cô Nguyễn thị Thêm.

Với những sự kiện ấy, người ta nghi ngờ rằng cô thể đã xảy ra một sự rắc rối nào cho nạn nhân trước khi nâng bị «té lầu» chăng ? Và vì sao cô nghĩ vấn ấy ? Rồi có thể là vấn đề tình cảm ?

Tuy nhiên trên đây chỉ là nghi vấn, mà kẻ viết bài chỉ đi tìm.I « chân khoa », còn nhà dương cuộc mới là người có trách nhiệm phải đi tìm sự thật. Là vén hàn bức màn bí mật ấy lên, nếu có.

Để cho nhà chức trách khỏi trở ngại cuộc điều tra. Chúng tôi xin tạm ngưng loạt bài điều tra nầy ở đây, và khi cần sẽ trở lại vấn đề để cho nội vụ được sáng tỏ.

Vẻ trước khi tạm ngưng loạt bài nầy, chúng ta thử đặt vấn đề :

— Ai sẽ trả lời cả những nghi vấn trong cái chết của cô gái xấu số Nguyễn thị Thêm ?

— Chúng tôi tưởng chỉ có Bác sĩ mới minh chứng được rõ ràng điều quan trọng ấy.

BÌNH NHÌ BẢO NGỮ

còn đeo lon Đại úy Không quân

ĐÔ THÀNH.— Cảnh sát Đô thành, được báo tin tại đường Phan Tôn thuộc quận Nhất, có 1 lính đào ngũ, nhưng hàng ngày vẫn mặc quân phục, đeo lon Đại úy Không quân, trên ngực đầy huy chương, có cả Bảo quốc Huân Chương.

Sau nhiều ngày theo dõi tra ngày 21-9 nhân viên An ninh đã giữ lại tên này đang đứng trước cửa số nhà 16 đường Phan Tôn và thì thầy lính hầu bồ chạy vào nhà trên tầng ba. Sau cuộc điều tra tên Thuần người đàn cảnh sát vẽ nhà y tịch thu 1 súng lục 1 dao gấm, với vài trăm viên đạn.

TIẾP THEO K TRANG 1

Trong khi đồng bào nông thôn trăm người như một, hy đều có thể đến trên đầu ngày tay : ai theo phe nầy ai theo phe nọ v.v..

Do đó, nếu không có cách mạng «nhân sự» ở các giống mầy hy vọng hoặc có một «phép lạ» nào đó có thể gỡ rối những bộ óc thối nát của cán bộ, thì mọi kế hoạch chương trình đều hay hão đến đâu, cũng chỉ gặt lấy thất bại mà thôi. Chánh quyền phải nhìn nhận sự thật là như vậy.

Bắt đầu bước lại...

một... hai...

Trình bày như trên chắc chắn sẽ có kẻ bịu môi nói rằng : «nói thì nghe dễ, nhưng làm có dễ đâu ». Đúng ! dễ đâu. Nhưng việc nước việc dân không ai dồi hỏi trong một sớm một chiều phải hoàn bảo. Công cuộc thực thi dân chủ ở nông thôn là công việc trường kỳ miền là mọi người ở mọi cấp bực trong guồng máy Chánh Quyền đều nhớt tâm nhớt tí đeo đuổi đúng mọi mục đích phục vụ hữu hiệu cho dân chúng vì bọ đã đau khổ nhiều rồi. Nếu kể từ 1954 phải thì trên 12 năm dài, chúng ta đã phí phạm biết bao lá xương máu của dân và thời gian đó đã gây bao tang thương cho làng mạc ? Những chương trình dồn dân lập ấp cũng thêm đau lòng.

Thôi thì hãy gió chống ta bước « một... hai ». bước đi từng bước một cho vững chắc vậy.

Bạo ngược mượn cũng tàn

Dưới chế độ cũ, đã quá sự hào trước bao nhiêu hành động tàn ác của bọn tay sai gia đình bọ Ngô, đồng bào cũng không vì đó mà khuất phục.

Nỗi hàn hoan vui sướng của đại đa số đồng bào nơi thôn dã sau ngày 1-11-63 khi anh em Diệm Nhu sướng «ẩn, đã chứng minh điều đó. Vì sao ? Vì anh em ông Diệm không có tính thương dân, bọ coi anh mạng của dân ra gì cả. Bọ đã xem nước gì rồi cũng tàn, tàn một cách tàn khốc, chỉ có gieo rắc được tính thương khắp đó đây mới tồn tại.

(CÒN TIẾP)

TIẾP THEO A TRANG 1

tuyên bố với một phái đoàn Nhật Bản tại Bắc Kinh là Trung Cộng « thấy không cần thiết bài bỏ ý định hội đàm với Hoa Kỳ và Việt Nam». Tờ «Izvestia» nhận rõ rằng Trần Nghị đã tuyên bố như trên, hôm 5 tháng 9 vừa qua.

Luận điểm của tờ «Izvestia» muốn chứng minh là Trung Cộng đã thảo luận ngăn với Hoa Kỳ để giữ cuộc chiến tranh ở Việt Nam khỏi biến thành một cuộc đối đầu quân sự trực tiếp.

Tờ « Izvestia » cũng trích đăng theo tuần báo «Tribune de Nations» của Pháp cho rằng các cuộc thảo luận Trung Cộng—Hoa Kỳ vẫn tiếp diễn.

Theo lời tờ « Izvestia » thì tuần báo Pháp cho rằng Hoa thịnh Đốn đã được thông báo là ít có ngày hiển để Trung Cộng tan thiệp một cách mạnh mẽ vào Việt Nam và điều nầy đã thúc đẩy phản lên để Tổng thống Johnson có quyết định oanh tạc các khu vực Hà Nội và Hải Phòng.

TIẾP THEO D TRANG 1

Thống đã triệu tập một cuộc họp giữa Đại vị Ban đại diện Việt Cộng Đạo, Thượng tọa viện trưởng Tăm Châu và tôi. Chánh Thư ký Việt Tăng Thống cùng tham dự cuộc họp nầy.

Cuộc họp đã nghe Đức Tăng Thống thông báo ý kiến của Ngài Ngài khuyên cáo Ban chỉ đạo Viện Hóa Đạo, đi nhiên trong đó có Thượng tọa Viện trưởng Tâm Châu hãy tạm gác mọi công việc ngoài công việc thống nhất của Giáo hội mà triệu tập càng sớm càng tốt Đại hội bất thường, cùng lúc cần thiệp với chính quyền vì sự giảm giữ tù đày Tăng ni và Phật tử.

Cuộc họp phi nhận ý kiến Đức Tăng Thống đã thông báo.!

Truyền đơn

Một điều mà những người đến theo dõi cuộc họp bàn quan trọng chiều hôm qua tại chùa An Quang đều ghi nhận là trong lúc cuộc họp đang diễn tiến, thì từ lầu 2 chùa An Quang, người ta được thấy nhiều truyền đơn — được rải xuống.

Đợt lội phòng Tân của Tăng chế sau khi phiên nhóm kết thúc, T.T Tăng thư ký viện phòng VHĐ Thích Huyền Quang xác nhận rằng, những truyền đơn không phải xuất phát từ VHĐ, vì tất cả những giấy tờ thông cáo của Viện đều mang chữ ký và con dấu.

Hội Đồng V.H.Đ. sẽ nhóm họp vào ngày 24-9

Đáp lời phỏng vấn của báo chí, T.T. Thích Tâm Châu, Viện Trưởng V.H.Đ. cho biết là phiên họp của Hội Đồng Viện sẽ được triệu tập vào ngày mai, thứ Bảy 24-9-66 để thảo luận tiếp tục tương trình hoạt Động tương lai của Giáo hội.

Cảm tạ

Chúng tôi chân thành cảm tạ Quí ông, Quý Bà cùng thân bằng quyến thuộc đã hết lòng giúp đỡ, phân tru, phúng điếu và đưa linh cửu của Chồng, Cha và Cha vợ chúng tôi.

Ô. NGUYỄN-BÁ-NGƯƠN

hưởng thọ 58 tuổi đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối, nếu có điều chi sơ suất xin quý vị niệm tình miễn chấp.

Bà góa phụ NGUYỄN BÁ NGƯƠN nhũ danh

Phạm-thị-Di

Con trai NGUYỄN BÁ NIÊN vợ và các con

— NGUYỄN BÁ NGHIỆP vợ và các con

RẺ HỒ TRUNG HIẾU, vợ và các con

IN TẠI NHÀ IN RIÊNG
BÁO BÌNH MINH
173, Phạm ngũ Lão, Saigon.
N.Đ. 5BTT-BC, 12-11-63
QUẢN LÝ:
Nguyễn phước Thạnh

Hội Đồng Tôn Giáo nhận định

LỰT MIỀN TÂY : TÌNH THẾ KHẨN CẤP

cần có ngay sự cứu trợ

♦ tường thuật của ĐẶNG-TẤN

Trong số báo hôm qua, chúng tôi đã tường thuật phần đầu của cuộc viếng thăm thân hữu Công giáo Hội ở Hội đồng Tôn tổ chức hôi sáng 21-9.

Sau lời bày tỏ cảm tưởng của Đức Tổng Giám Mục Nguyễn văn Bình, mặt vị linh mục đã nêu đề nghị thành lập một Uỷ ban cứu trợ cấp thời nạn lụt Miền Tây, trợ sở cứu đặt tại 104 Hai bà Trưng.

Tình thế khẩn cấp

Phải có sự cứu trợ...

Vị linh mục cho biết tiếp theo bác chỉ có loan tin 10 ngày người đã tàn cư, cần phải thành lập uỷ ban cứu xét để có biện như cứu đồng bào chạy lụt miền Tây để cứu trợ.

Tiếp theo, ông Ngọc sám. Thanh đại diện Cao Đài Giáo tại Hội Đồng Tôn Giáo đường ra nói về tình trạng 10 ngày người tản cư. Ông nói :

— Mọi khi đồng bào miền Tây lia bỏ nhà cửa khi nước dâng lên, thì kẻ như bị tan nát hết ! Hy Di Đâu !

Có hai vùng có thể tiếp đón đồng bào chạy lụt là Tân và Tịnh Biên, giáng Sư Rỉ ý Kiến Phong hoặc những khúc lỵ không bị nước trăn ngập.

— Hiện cần gì ?

Đồng bào chạy lụt sống nhọc nhốc và đi nhiều là phải thiếu thốn.. mùng, mền, gối, màn vì những đồng bào nghèo chắc chắn là phải khổ sở khi rời bỏ nhà cửa, vườn tược của họ.

Một ý kiến của bào chí hỏi :

— Hội đồng Tôn giáo đã có tổ chức cứu trợ nào cụ thể chưa ?

Một ý kiến của vị đại diện tôn giáo phát biểu :

— Tại sao ngày tức hãy giờ... H.ĐTG không thành lập một Quỹ Cứu Trợ không nhất thiết đối với nạn lụt Miền Tây hôm nay, mà là để cứu... trợ nhiều thảm họa khác của đồng bào một khi cần có chiến tranh là chín nhiều thảm họa. Đó là hoàn cảnh để cho các Tôn giáo p.ắt động Tình Thương cụ... thể bởi ý niệm Cứu Thế của các Tôn giáo

HĐTG đợm bước tới...

Bởi gặp gỡ lần thứ hai của đại diện các Tôn giáo tại thư Tổng giám mục năng vẻ đã cao sự đoàn kết và hứa hẹn tiến tới những hoạt động cứu thế cụ thể.

Chúng tôi nhận thấy kết quả tích thân năng vẻ ý niệm, nhưng vẫn đã tổ chức bộ máy cứu trợ thì còn trên đường đo đắn ý kiến của nhau

Chúng tôi phỉ nhận rằng Cuộc họp của đại diện HĐTG là một hiện tượng đoàn kết tôn giáo, hứa hẹn ở bước tiến đem Đạo vào đời để cứu Tế.

Đây, danh sách giáo chức THUYÊN - CHUYỂN ĐẾN các tỉnh trong toàn quốc và Saigon

(Tiếp theo)

Ty Tiểu Học Phong Dinh

1	Lý thị Bửu Khanh	GVTHTS	Kiên Giang	Theo chồng quân nhân
2	Nguyễn thị Tím	GVSCPK	An Xuyên	—st—
3	Nguyễn thị Năm	—st—	Bình Dương	—st—
4	Lê thị Hoa	GVTHTS	Bình Tuy	—st—
5	Lữ thanh Tâm	—st—	Vĩnh Long	—st—
6	Ngô thị Ngọc Điệu	—st—	Châu Đốc	—st—
7	Khưu văn Lan	GVTHH	Kiến Hòa	—st—
8	Cao thị Vạn	GVTHTS	Định Tường	—st—
9	Mai thị Đành	—st—	An Xuyên	—st—
10	Nguyễn thị Tiêu	GVTHH	Vĩnh Long	Theo chồng công chức
11	Lâm thị Nguyệt Thu	GVTHTS	Gia Định	Theo chồng quân nhân
12	Võ thị Thêu	GVTHPK	Kiến Giang	—st—
13	Lê thị Liên	GHBTTS	Phú Yên	Theo chồng công chức
14	Nguyễn thị Luận	GVSCHA	Ba Xuyên	17 năm 7 tháng 10 ngày
15	Võ văn Ut	GVSCCN	Chương Thiện	10 năm 7 tháng
16	Bùi hồng Sơn	GVSCHA	Ba Xuyên	15 năm 1 tháng
17	Nguyễn thị Mỹ	GVSCCN	Chương Thiện	9 năm 7 tháng
18	Diệp xuân Anh	GVSCPK	—st—	9 năm 2 tháng
19	Trần văn Hòa	—st—	Phước Long	8 năm 1 tháng
20	Trần văn Thắng	GVCN	Phước Tuy	9 năm 6 tháng
21	Đỗ thị Nguyên	GVSCCN	Ba Xuyên	10 năm 5 tháng 20 ngày
22	Tô thị Ẩnh	GVCN	Bạc Liêu	9 năm 6 tháng
23	Lượng văn Hiếu	GVTHTS	Vĩnh Bình	9 năm 6 tháng 25 ngày
24	Bùi quang Lượng	GVTHPK	—st—	—st—
25	Thái thị Tố	GVCN	Vĩnh Long	—st—
26	Phan văn Dương	GVSCPK	Bình Dương	8 năm 2 tháng
27	Lê văn Tùng	GVTHTS	Vĩnh Long	9 năm
28	Lê thị Tuyết Mai	—st—	Kiên Giang	7 năm 4 tháng 13 ngày
29	Ng. minh Thiết	GHBTH	Trường Trung học Hàm Nghi (Huế)	6 năm 8 tháng
30	Phạm hữu Phái	GCTHH	Vĩnh Long	9 năm 1 tháng
31	Ng. Kim Thu	GVCN	—st—	Theo chồng (x8)
32	Phạm hữu Tùng	GVTHH	Bình Dịnh	4 năm 9 tháng
33	Vương Lệ Hồng	—st—	Vĩnh Long	—st—
34	Lâm thị Cẩm Hồng	GVBTTS	An Xuyên	Lý do sức khoẻ
35	Trần đại Dũng	GVTHPK	Bạc Liêu	5 năm 9 tháng

(Số mai đăng tiếp)

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 2)

55 là, cô một ông Anh Luật Sư nào đó, còn trẻ đẹp giai, ông cứ viên ở Biên Hòa, đăng dân trước Dân chủng, theo theo bất tuyệt như lúc... cái trước ba Tòa quan lớn.

Nói xong mặt cứ tri Quản nhân bên nhảy lên... chết vấn cho xâm tự.

Chết vấn rằng ông con trẻ cứ tuổi tết, tôi đi linh tức... khuya, sao giờ nay ông vẫn còn ở... «xi vinh». Ông mãn ơn cho tôi biết, ông đi đâng thế Thuốc nào mà... trên linh thân hiện như vậy.

Trời đất. Chắm cái điệu nay thì chỉ con cố nước... ngẫn tà tơ,lấy dao khóra mẹ nó cái cuống bọng cho... chết con sướng hơn.

Thụt ống cống... Xa Lộ

(TIẾP THEO TRANG 1)

Cũng tay «ân tực nói phát» Quan Ông Vũ thuật lại, và cũng tại Biên Hòa, cũng trí đắc chết vấn một ông anh ông cứ viên nào đó.

Đại Khái chết vấn rằng.

Nếu ông đắc cứ vào Quốc Lộ Hiến, ông số lâm gì ?

Ông anh ấy bèn đi... một đường trả lời hấp dẫn :

«Nhất tôi đắc cứ, tôi sẽ... thụt ống cống ở Di An cho nước khỏi... ngập».

Cố động trên không ?

Thụt... ống cống ở xa lộ hay ở con đường Catinat, chỉ cái tự sở Quốc Hội nên chính linh ở đó, có phải hay hơn không ?

Chuyện nữ sinh Huệ tự tử

Cái vụ tự tử của cô Lê Thị Huệ, nữ sinh lớp Đệ Tam B1 của trường Trung Học Mạc đình Chi ở Phú Lâm, coi tìm vẫn vẩy mà... rắc rối.

Nhưng các bào khác, bình minh loan tin nầy (tuần xu tăng đa của thông tin viên Đô Thành đây), rồi lại tiếp được thư của Trường Mạc Đình Chi... đính chính (có đăng trong số nầy).

Đính chánh thì đính chánh chớ có sao. L.L. chẳng cần biết nội vụ ra sao. Nhưng, có điều xin hỏi máy ông «Đính chánh» một phát xem sao ?

Hỏi rằng, theo cuộc điều tra của bào bào phái viên, bình nữ sinh Lê Thị Huệ đến trường vào giờ các ông Giáo sư trong đó chấm điểm cuộc thi, nhà «mô phạm» nào đã nói với học trò Lê thị Huệ như thế nầy : « CHÚNG MẦY HỌC CÁI THẰ GÌ ? RỐT THÌ MAI MỐT BI LÀM CHO MÝ CHỚ LO GÌ ? »

Tình thầy trò đời nay của nhà «mô phạm» đấy.

L.L. được nghe nói, lúc trở Huệ bước vào thì mấy ông giáo sư đang quân thảo...Trường 51 Trương.Có thể ý bi«phá đám» nên mấy ông nhỉ trận lôi đình.

Nhưng, L.L xin hỏi thầy ông «mô phạm» kia, nếu ông đã có vợ rồi, vợ ông đã đi mần... với Mỹ chưa, mà ông khoẻ ti. nên xui học trò của ông như thế ?

Có thai rồi bị

ngoại kiều bỏ rơi

Một thiếu nữ tự tử

SAIGON.— Sáng ngày 21-9, có người phát giác 1 thiếu nữ nằm mê man bất tỉnh và huyết xuất đỏ cả quần, tại 1 Building của ngoại kiều cư trú ở Đại lộ Trần hưng Đạo.

Thiếu nữ được chở đến bệnh viện cứu cấp và sau khi Bác sĩ khám nghiệm được biết nạn nhân vừa đã uống thuốc viên kỳ ninh tự tử. Vì cô nầy có thai, nên khi uống thiếu kỳ ninh bị băng huyết.

Hiện thiếu nữ nầy hôn mê đang lâm vào tình trạng nguy kịch sự e kho cống. Nhờ giấy tờ được biết thiếu nữ tên Le Thuy Hằng 20 tuổi và bề gặp trong đó cô H. I bức thư tuyệt mang. dại ý cô cho biết vì đã ăn ở với I người kiều cố thai mà bỏ giờ bị bỏ rơi nên bây nhiêu.

Nhà chức trách đang tiếp tục tình cuộc điều tra.

QUẬN TRƯỞNG CHÂU THÀNH PHƯỚC - TUY

ĐẠI ÚY Võ-sanh-Kim được ân thưởng Anh Dũng Bội Tinh

PHƯỚC TUY.— Sáng vừa qua, Trung tá Lê đức Đạt, Tỉnh trưởng Phước Tuy, nhân danh Thiếu tướng, Chủ tịch UBHPTU đã gắn huy chương Anh Dũng tinh ngôi sao bạc cho Đại úy Võ sanh Kim, Quận trưởng Châu thành Phước Tuy và Đại úy Đỗ hoàng bơn V.C toan phá hoại cuộc Bầu cử Q.H L.H. vừa qua.

BẦN CHẾT ĐỒNG NGHIỆP

chỉ vì 300đ. MỘT CẢNH SÁT BỊ 7 NĂM KHỔ SAI

SAIGON.— Trong phiên nhóm Đại hình thượng thẩm sáng qua Tòa đã tuyên phạt cảnh sát viên Nguyễn tử Hải, 28 tuổi, 7 năm khổ sai thay vì tha dưới kêu án 10 năm vì tội cố sát và bồi thường cho gia đình nạn nhân 100 ngàn thiệt hại.

Theo cuộc thẩm vấn, thì bị can có cầu cho đồng nghiệp của y là Nguyễn văn Tổng, một mồn đồ gì đó. Tối lác chuộc đồ, Tổng cho thiếu của Hải 300đ nhưng sau y bị phụ ... nhận việc thiếu đồ. Rồi vào 17-2-65 trong khi Hải đang giữ chức Hắc nhân thấy Tổng đi qua cho tiền lại chất vấn số tiền trên, rồi xảy ra tranh ẩu đã khiến Hải tự ái rất nặng bắn lên chết. Bị can đã bắn nhưng nhân xông vào đánh mình trước nên mới lỡ tay như vậy. Sau lời bào chữa của luật sư Nguyễn Huy Chiến cho bị can. Tòa đã tuyên phạt như trên

TIẾP THEO B TRANG 1

rồi lại rút lui một quãng để gọi phi ra sanh kích và phân binh bảo phòng tuy vào những vị trí đích. Đến trưa hôm qua thì binh đi Thủy quân Lục chiến tiến tới một điểm tựa của địch và bương Đông nơi đóng quân của Thủy quân Lục chiến, tại đây binh sĩ Mỹ đã tiêu thụ 19 cái bom napan và cả đoàn mộc quân phục mầu xanh lá cây.

Sau đó vào lúc 3 giờ 1 rưỡi chiều, hai đại đội Thủy quân Lục chiến khác đã tiếp cận với địa điểm tựa của địch. Đến 5 giờ chạy về hướng Bắc quyết qua nhiều hầm bẫy và địa đạo. Trong đó thấy rất nhiều lượng lương Kỹ dược coi là nhẹ.

Trận gian tranh nầy xảy ra trong khoảng khắc cuộc hành quân Prairie, tính đến nay đã có 594 binh sĩ chính quí Bắc Việt bị hạ. Cuộc hành quân vẫn còn tiếp diễn.

TIẾP THEO H TRANG 1

Saigon — Chợ Lớn, Saigon—Bình Tây, Saigon—Phú Nhuận và Saigon—Gò Vấp : Chỉ riêng đối với số hóa đơn tiêu thụ Công quản đã phải tập trung tất cả số xe hiện có để phục vụ đúng mức cho hành khách.

Hội Đồng Quản trị nhận mạnh chủ trương của Công Quản xe buýt thà lỉ chạy (ít đường mà chạy cho hoàn hảo, mau chóng hơn là lách chạy nhiều đường mà không lần trên trách vụ, chỉ gây nhiều phiền phức cho khách đi xe. Tuyến nên bắt đầu đường xe buýt chạy trước kia là 14 đường, sau vì thiếu xăng còn 10 đường, và đến nay chỉ còn 5 tuyến đường.

Người bên con đường chánh mà Công quản tiếp tục lành chạy, vào đầu tháng tới, riêng nhân viên Cảnh sát Tổng nha Công Đề Cảnh sát Quốc gia Saigon vào 10 xe chuyên chở nhân viên được việc trợ cho cơ quan, sẽ lành chạy hai con đường Saigon — Cây Mai và Saigon — Phú Mỹ.

Lụt miền Tây...

(TIẾP THEO TRANG 1)

Riêng tỉnh Kiến Tường (Mọi Hóa) sẽ bị lụt vào thượng tuần tháng 10-66.

Sau đây là mực nước cao nhất hiện nay tại các vùng thuộc ảnh hưởng Sông Cửu Long (theo bộ Thông Binh chuyên đặc Mỹ Tho).

TẠI TÂN CHÂU : Mực nước đã đứng đến cao độ ngày 19-9 và ngày 21-9 vào 5,26m, tiếp tục đứng mỗi ngày lối 4 phân cho đến cuối tháng 9-1965.

TẠI CHÂU ĐỐC : Mực nước sẽ đứng đến độ cao bão ngày là 4,70m trong ngày 22-9-1966 và sẽ nếp lực đứng cho đến cuối tháng 10-1966.

TẠI MỘC HÓA.— Mực nước ngày 20-9-1965 là 2,47m (cao hơn ngày này năm 1961 là 0,10m) và tiếp trung bình mỗi ngày độ 6 phân kể từ ngày 21-9-1966 đến 30-9-1966.

Vùng này sẽ bị ngập lục vào khoảng đầu tháng 10-1966.

Người ra, mực nước tại Nam Vang tiếp tục đứng lên : 5 phân trong ngày 18-9, 4 phân trong ngày 19-9, và 5 phân trong ngày 20-9.

Sau cùng, mực nước tại Stung Treng đã bắt đầu lên vững : 12 phân trong ngày 18-9, 22 phân trong ngày 19-9, và 30 phân trong ngày 20-9.

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

B.S. Trần văn Hiền, Vô Tánh — SAIGON
B.S. Nguyễn thị Mai 9, Trần Quốc Thảo — SAIGON
B.S. Trần Kim Hoàn 164, Chi Lăng, Phú Nhuận — GIA ĐỊNH

VỤ ĐUỔI NHÀ CẤP TỐC Ở BẾN HÀM TỬ

Có phải B.V. Chợ Quán YÊU CẦU ĐUỔI NHÀ

vì lý do cản gió và ồn ào không ?

♥ của TRẦN TUẤN HẢI

V.— Nhơn viên công lực đến đây thi hành lịch trình hạ nhà đồng bào (đã gần mấy cần bị giữ gần hết), nhưng theo lời thuật lại của đồng bào hy cho biết không nhận được giấy bảo trước nào cả cũng không hề trông thấy xuất xứ trình cho hy thấy ấn Tòa ra lịnh giải tán?

Nếu quả thật như vậy, vụ đuổi nhà ở bến Hàm Tử có đã cần bản phép lý không ?

Thêm một lý luận vu vơ

Sau khi vụ đuổi nhà bị phản ứng mạnh mẽ của hơn 400 đồng bào cư ngụ tại đây, người ta lại nghe thấy nói lý luận rất lả vu vơ :

— Vì bệnh viện Chợ quán thấy, chơ đồng đây nhà đồng bào ở mé sông lên ăn gió nhà thương, hay ồn ào ghê đó... (đây nhà nầy cách bệnh viện thương không 6, 70 thước).

Chúng tôi không tin rằng nhà thương chợ quán có thể làm chuyện đó. Vì đây nhà nầy cách nhà thương đến 6, 70 thước tây thì việc gì phải chăn gió là một lý luận vô lý, và nói rằng đồng bào ở xóm nhà nầy làm ồn ào thì càng vô lý hơn.

Phải chăng « người ta » muốn lý do vu vơ ấy để ép dụng cho một vụ đuổi nhà cấp tốc... cho ra vẻ hợp lý một ít... Mà thật, nếu không đưa ra đề một lý do nào chẳng nữa, thì những người đưa chất phát phỏng nào đây đã thấy cần bề hoạng thì chắc đâu đã đáng kiu cứu... và kêu cứu với ai, mà ai chịu nghe lời kêu cứu của họ?...

Sao không triệt hạ ngay lúc đầu ?

Nếu mượn lý do là đồng bào ở đây cất nhà bất hợp phép, thì thay bà bà đã ở đây đã từ 7, 8 tháng nay, sao nhà cần quyền không triệt hạ ngay từ lúc đầu ?

Không lẽ người ta mượn lý do là lúc đầu bà con ở đây mới cất nhà phố mà không ai trông thấy, để đến 7,8 tháng sau mới trông thấy thì lại bảo là đã cố ý để được ăn gió và khó hiểu qua ?

(Của tiếp)

Ý KIẾN CHÚNG TÔI

(TIẾP THEO TRANG 1)

Đúng như 2 ông Thiếu tướng đã nói, nhân dân không đòi hỏi gì hơn là các dân biểu làm đúng nhiệm vụ đã được giao phó, phục vụ hữu hiệu quyền lợi đất nước, và tuyệt đối không phân biệt nhân dân. Được vậy, trong kỳ tuyển cử Quốc Hội Pháp tới đây, qui vị đắc hiểu sẽ đứng ở địa vị ứa thế để tiếp nhận lần nữa sự tin nhiệm của cử tri.

Kỷ bầu cử vừa qua chỉ là một cuộc «trắc nghiệm» về ý chí tranh đấu cho tự do dân chủ của nhân dân, về khả năng hoạt động cũng như hiệu quả của các ngành thông tin toàn quốc, về sức cố gắng của quân, dân, chánh trong việc tổ chức, bảo dảm an ninh, kiểm phiếu, phân phối phương tiện vận động cho các ứng viên, và tính thần dân chủ của những người muốn gánh trách nhiệm đối với dân nước. Sự trắc nghiệm rất khả quan và hứa hẹn một thành công rực rỡ hơn nữa trong đợt tới.

Đúng như tinh thần lại tuyên bố của Trung tướng Thiều : «Lập Hiến là Lập Hiến, Lập Pháp là Lập Pháp» một một cuộc bầu cử nữa rất cần, vì nhân dân chỉ giao nhiệm vụ Lập Hiến cho các đương kim dân biểu, và sẽ chọn người Lập Pháp đương đầu sau cuộc «hứa lên» soạn thảo Hiến Pháp nầy.

Có người cho rằng tổ chức một cuộc bầu cử rất khó khăn và tốn kém. Biến Q.H.L.H thành Q.H.L.P sẽ giản tiện và tiết kiệm được ngân quỹ. Việc nước không thể so đo, kỷ kéo như thế được !

Phải để cho người dân tự do chọn lựa đại diện Lập Pháp đúng theo ý mình.

Xây dựng một nền dân chủ là ước nguyện của toàn dân và định đoạt được cả tương lai đất nước. Hạnh phúc cũng như hòa bình, thống nhất cha tổ quốc đều phải đến chỉ độ sớm tới, không mất ai nữa. Người tôn của đất nước mông quốc gia được kiến thiết vững vàng, đó có một Quốc hội mạnh hãu ngăn chặn, đập tan mọi mầm mống độc tài, giữ Quốc gia theo kịp đà tiến của nhân loại.

TIẾP THEO H TRANG 1

Trong khi đó Bà Lê Thị Ân vẫn nằng, vai trò của Hội Đồng Dân Quản đã cố gắng thống giữ vai trò của những mà nhân phải có thái độ đối với những hoạt động không có lợi cho đất nước.

Nên lựt ở miền Tây

Để tập non lại ở vài tỉnh miền Tây Trung Ương Cứ cho biết nạn lụt nầy không thể nào chặn đứng được mặc dù hàng năm ở các tỉnh nầy nước đã có đàng lên ít hay nhiều. Sự kiện không thể ngăn chặn được vì miền Tây chỉ chứa nước nội.

Nhưng nếu từ cấp bậc Thiếu tá trở lên vào năm 1 đến 3 tháng tới thì đáng, nhưng phải có một ảnh mai nhìn bên cạnh để ở xa nhìn lại để phân biệt. Việc thay đổi bình thức mang cấp bậc nầy được áp dụng chung cho các binh chủng.

Sỉ quí nhập ngũ thanh niên từ 20 đến 33 tuổi ?

Trả lời câu hỏi khác của chúng tôi, Trung Tướng có cho biết, việc nghiên cứu gọi thì hành nghĩa vụ quân sự thanh niên từ 20 đến 33 tuổi được Hội Đồng Dân Quản đồng ý. Trung Tướng hiện đang trình sự việc lý lên Trung Tướng Chủ tịch Uỷ Ban Lãnh Đạo Quốc Gia, và nếu được chấp thuận thì sẽ thi hành ngay.

— Việc đó thì Chánh phủ đang nghiêng cứu.

Nhưng theo Thiếu tướng thì vai trò xây dựng nông thôn rất quan trọng, nên Thiếu tướng đề nghị từ lâu cho anh em được hoàn chỉnh.

Đề cập vấn đề Xây Dựng Nông Thôn T.L.T. Thăng cho biết chương trình năm 1967, các Bộ xây dựng Nông Thôn ở Sp nào, xã nào thì phải ở lại nơi đó cho đến ngày chiến thắng Cộng Sản, chứ không đi lựu động.

Theo Thiếu tướng thì, việc cần bộ xây dựng ở lại địa phương là một chương trình rất là tốt đẹp cho công tác xây dựng nông thôn trong tương lai. Thiếu tướng Thăng cũng xác nhận là với chương trình nầy là đương nhiên khi áp dụng thì sẽ chậm nhưng chắc mà thành công.

Cũng theo Thiếu tướng Thăng, quan sách chánh chương trình xây dựng Nông thôn năm 1967 dương nhiên sẽ nhiều hơn năm 1966 (năm 1966 2 tỷ rưỡi).

Thiếu tướng Thăng cũng đã xác nhận với chúng tôi, các nước đang mình không thể giúp cán Ba trong chương trình xây dựng nông thôn. Nếu các nước bạn có thiện chí thì chỉ có thể giúp đỡ trên mặt vài binh chủng như V Tế, Giáo Dục, Nông Nghiệp v.v..

Vai trò Hội Đồng dân quản

Trả lời câu hỏi của một đại diện báo chí, Thiếu tướng Chủ tịch UBHPTU xác nhận là, đã đề cử Quốc Hội, sang Hội Đồng Dân quản vận giờ vai trò cố vấn như cũ.

Riêng tỉnh Kiến Tường (Mọi Hóa) sẽ bị lụt vào thượng tuần tháng 10-66.

Sau đây là mực nước cao nhất hiện nay tại các vùng thuộc ảnh hưởng Sông Cửu Long (theo bộ Thông Binh chuyên đặc Mỹ Tho).

TẠI TÂN CHÂU : Mực nước đã đứng đến cao độ ngày 19-9 và ngày 21-9 vào 5,26m, tiếp tục đứng mỗi ngày lối 4 phân cho đến cuối tháng 9-1965.

TẠI CHÂU ĐỐC : Mực nước sẽ đứng đến độ cao bão ngày là 4,70m trong ngày 22-9-1966 và sẽ nếp lực đứng cho đến cuối tháng 10-1966.

TẠI MỘC HÓA.— Mực nước ngày 20-9-1965 là 2,47m (cao hơn ngày này năm 1961 là 0,10m) và tiếp trung bình mỗi ngày